

SAN MARINO

JANUARY 3, 2009 PSCHILD T 1 COMMENT

Yhdistimme joulun Firenzen matkaamme käynnin San Marinossa, jonne ajoimme Firenzestä Bolognan kautta. Tapaninpäivänä lämpötila oli nollan pinnassa, mutta vaikka lunta paikoitellen tien varsilla näkyikin, tiet eivät olleet liukkaita – suoraa reittiä Firenzestä San Marinoon Muraglioneen kautta emme kuitenkaan pienellä vuokra-autolla talvella valinneet. Matkaa Firenzestä San Marinoon kertyi n. 250 km, aikaa kului n. 3,5 tuntia (ruoka- ja tankkaustaukoineen) ja moottoriteiden käytöstä maksoimme 12,40 euroa (per suunta).

Varalle hankitun perinteisen kartan ohella meitä opasti Garminin navigaattori, joka selvisi tehtävästä loistavasti – mitä nyt pisimmissä tunneleissa (2-3 km) totesi menettäneensä satelliittiyhteyden ja jossain vaiheessa näissä yhteyksissä ehdotti pikaista U-käännöstä, mutta osasimme niissä tilanteissa olla tottelematta navigaattoria. Etenkin loppumatka ylös San Marinon lähes huipulla sijainneelle hotellillemme olisi kyllä pelkällä kartalla heittäytyä haasteelliseksi, sen verran monta lenkkiä huipulle nouseminen vaati. Puolesta välin nousua tie oli suljettu puomilla ja paikallinen poliisi yritti luultavasti neuvoa meille paikoitusaluetta (ilmeisesti päiväturistit eivät saa vanhaan kaupunkiin asti ajaa omalla autolla), mutta kun hetken poliisille yritimme selittää englanniksi, että olemme menossa [hotelliin](#) yöksi ja navigaattori ”haluaa” meidän ajavan tästä ja kun vielä vastasimme kieltävästi kysymykseen, että puhummeko italiaa, niin saimme jatkaa tiesulun ohi perille asti.

Nousu San Marinon huipulle 750 metriin oli aika uskomaton – laaksosta kun katsoimme vuorta, niin ajattelimme, että kaupunki (valtio) on varmaan jossain siinä alhaalla ja ylhäällä on sitten vanha linna, jonne voi sitten jotenkin mennä katsomaan, mutta sitten osoittautuikin, että koko vanha kaupunki on vuoren huipun välittömässä läheisyydessä.

Vanha kaupunki oli joulunaikaan kuin karamelli, täynnä jouluvaloja, puistossa iso, valaistu, jouluseimiasetelma ja kaduilla pillipiipareita ja tontuiksi pukeutuneita torvensoittajia. Poikkesimme kahvilaan juomaan cappuccinoa ja kuumaa kaakaota ja kaakao olikin sitten niin suklaista, että sitä voisi lähinnä kuvailla kuuman, paksun, suklaakastikkeen juomiseksi. Erilaisia jouluisia koristeita, alkoholia

(erityisesti sitruunalikööriä) ja San Marinon kolikoita ja postimerkkejä oli tarjolla lukuisissa pienissä puodeissa (kaikki auki myös Tapaninpäivänä).

ONE THOUGHT ON “SAN MARINO”

- **Pirkko**

JANUARY 3, 2009 AT 9:54 AM

San Marinon myötä Pirkolla on Travelers' Century Clubin maalitalta kasassa 64 maata (Lassella 72).

FIRENZE

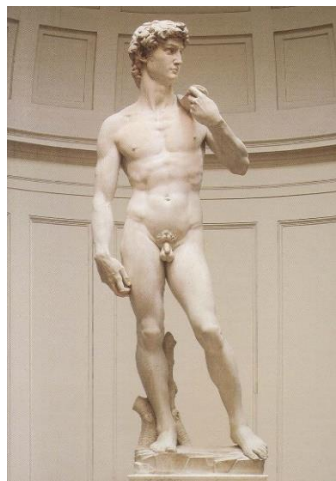
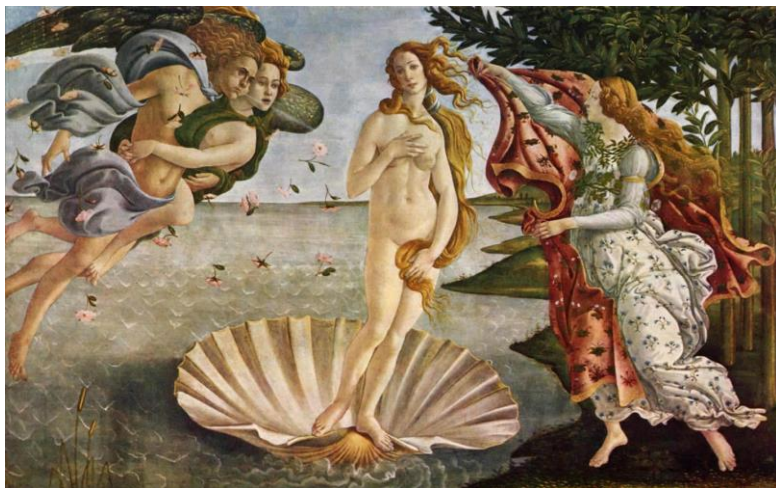
JANUARY 4, 2009

Tämän Firenzeen ja San Marinoon suuntautuneen joulumatkan yksityiskohdat vaativat vähän hiomista niin ennen matkaa kuin sen aikana, mutta kun ne lopulta saatiin kohdalleen, niin ihan hyvä reissu tästäkin tuli!

Muuttuneiden yksityiskohtien joulumatka

Vietimme siis joulun Italiassa – tarkemmin (pääosin) Firenzessä. Firenzeen päädyimme mm. sen kulttuurimaineen takia – museoissa kun voi vierailla talvisemmallakin ilmalla, mutta tällä kertaa säät todella suosivat meitä, lämpötila on parhaimmillaan 10 asteen tienoilla ja aurinko paistoi useimpina päivinä ja sadetta ei tainnut tulla lainkaan. Ja ruuhkia ei ollut, paitsi ehkä jossain herkkukaupoissa, kun paikalliset ostivat joululahjoja.

Firenzeen tutustumisen aloitimme Duomon aukiolta, kun [hotellimme](#) sijaitsi sen välittömässä läheisyydessä. Jo ensimmäisenä iltana löysimme itsemme myös Piazza Signorinalta ihailemassa Neptunus-patsasta. Suunnitelmallisemmin kaupunkiin tutustumisen aloitimme seuraavana aamuna ylittämällä Arno-joen Ponte Vecchion siltaa pitkin ja nousemalla ylös näköalapaikalla joen toisella puolella (Piazza Michelangelo). Yhden päivän ”uhrasimme” kuitenkin museoille (Uffizi, Accademia, [Leonardo da Vincin keksintöjä](#) esittelevä pieni museo). Galleria degli Uffizissa ja Galleria dell'Accademiassa kävimme katsastamassa NE työt, jotka Firenzessä pitää nähdä, siis [Michelangelon](#) Davidin ja [Botticellin](#) Venuksen syntymän.

Muutamassa kirkossakin kävimme, erityisesti tietysti Duomossa, jonka katollekin kiipesimme (463 porrasta (vastanee n. 22 kerrosta) – talvesta huolimatta melkein tuli hiki). Kirkoissa oli näin joulun aikaan hienoja seimiasetelmia, joissa hahmot olivat lähes luonnollista kokoa ja tunnelmaa asetelmiin oli luotu myös valaistuksella.

Sen verran mitä Firenzeä kiertelimme teimme sen kävellen – kaupunki on riittävän pieni siihen. Tosin kapeilla ja sokkeloisilla kaduilla useamman kuin yhden kerran erehdyimme jotenkin suunnasta ja piti taas seuraavalla vastaan tulevalla aukiolla paikantaa itsensä uudelleen. Jopa hotellin löytäminen oli välillä haasteellista, vaikka tiesimmekin olevamme jo ihan lähellä! Jotain samaa tässä kaupungissa on kuin

Venetsiassa, jossa välillä tuntui, että parempi vain kävellä ja katsoa mistä löytää itsensä kuin yrittää löytää jotenkin suoraan paikasta A paikkaan B.

Italiassa kun oltiin, niin useimmilla aterioilla syötiin pizzaa tai pastaa. Muutaman kerran sattui sopivasti kohdalle auringonpaisteessa sopivasti oleva terassi, jolla nautimme ulkoilmassa cappuccinoa tai kuumaa kaakaota. McDonaldsejakin kaupungista toki löytyi – tutustuimme aseman vieressä olevaan odotellessamme Pisaan lähtevää bussia.

Kuvia Firenzestä ja Pisasta

Klikkaa tästä tai kuvasta nähdäksesi lisää kuvia tältä matkalta

Päiväretki Pisaan

Pisassa kävimme puolen päivän bussiretkellä – lähtö n. klo 14, takaisin Firenzessä n. klo 20 – ja aikaa Pisassa ehkä muutama tunti. Pisan kalteva torni oli näkemistämme kohteista pahin turistiryssä turisteille rihkamaa tyrkyttävine kauppiaineen, mutta toisaalta, olihan se “pakko” nähdä, kun

JOULUKUUSI POIS LOPPIAISENA

JANUARY 6, 2009

Elektroniikkamyymälä Amsterdamin lentokentällä myi joulun alla pientä USB-joulukuusta, joka tietokoneeseen kytkettynä vaihtaa väriään sinisestä vihreään ja punaiseen ja valkoiseen ja ... ja kun tiesimme viettävämmme joulun hotellissa, niin päätin tänä vuonna investoida 8 euroa joulukuuseen. Kuusi palveli tarkoitustaan – tuoden jouluisen tunnelmavalaistuksen hotellihuoneen yöhön – erinomaisesti ja pidimme sitä esillä vielä kotonakin, mutta nyt lienee sitten aika pakata sekin pois muiden joulukoristeiden kanssa odottamaan uutta joulua.

TUOKIOKUVIA LOSKAISESTA HELSINGISTÄ

JANUARY 11, 2009

Tapasin lauantai-iltana liettualaisen ystäväni muutaman vuoden takaa – edellisestä kerrasta olikin jo taas vierähtänyt aikaa kun hän ei enää asu Suomessa (kuten tutustuessamme). Istuimme iltaa hänen suosikkiravintolassaan, Pikku-Nepalissa, ja havainnoin, että ainakin vielä, ainakin jotkut ravintolat ovat ainakin lauantai-iltaisinkin täynnä – hyvä että sisään mahduimme. (Itse en itseasiassa erityisesti tuota ravintolaa fanita, ruoka lokeroidulta peltilautaselta syötynä ei oikein innosta, vaikka itse intialaistyyppinen ruoka onkin tavallaan ihan ok – mutta ystäviä tavatessa ystävät ovat tärkeämpiä kuin ympäristö.)

Havainnoin myös, että siinä missä vähänkin lunta tekee Espoon lähiöt kauniiksi, niin keskustan kadut se tekee rumiksi – sisällytin samaan kaupunkiretkeen myös pistäytymisen Designforumin pienessä [Eero Aarnio](#) -näyttelyssä ja siinä missä itse näyttely oli väripilkku tammikuun synkkyudessa muutamankin korttelin kävely Helsingin kaduilla on ankeaa! (Näyttelyn varsinainen ilopilkku oli mielestäni yli metrin mittainen vihreä muovidinosaurus, mutta siitä en netistä pienellä etsimiselläkään löytänyt kuvaa!)

Ystäväni oli päättänyt pitää taukoa työelämästä ja opiskella lisää, kuluvan lukuvuoden hän asuu Rotterdamissa ja opiskelee [Erasmus-yliopistossa](#) (mutta tekee työn lomassa lyhyitä työkeikkoja vielä Suomeen, aikaisempien projektien häntiä). Tämä opiskelutauko ei kuitenkaan ollut nykyisten talousnäkymien ohjaama, vaan päätös siitä oli tehty jo lähes vuosi sitten – mutta ajoitus osui ehkä sattumalta sitten ihan nappiin, konsultille.

Ja lopuksi vielä yksi havainto lauantai-illan Helsingistä – Kampissa tuntui olevan vain somaleja ja venäläisiä ... onneksi bussi Espooseen vei nopeasti kotiin!

THE MULTITASKING GENERATION

JANUARY 13, 2009

Selasin ennen joulua kursoorisesti läpi työn puolesta dokumenttia, jossa yritetään luodata tulevaisuutta, kuvata parin vuoden päähän vaikuttavia trendejä ja yksi siinä esille nostetuista (kahdestatoista) trendistä oli nimetty Death of patience, kärsivällisyyden kuolema. Toisaalta työelämässä olevat, erityisesti (kuulemma) 30-49 -vuotiaat kokevat aikaa olevan vähemmän kuin koskaan, eikä ainakaan ole aikaa odottaa ja toisaalta nuoriso on

tottunut entistä enemmän siihen, että asiat tapahtuvat tässä ja nyt.

Nuorten osalta puhutaan M-sukupolvea, 80- ja 90-luvuilla syntyneistä media-ajan nuorista, jotka ovat limittäin katsovat televisiota, surffaavat, kuuntelevat musiikkia, puhuvat puhelimesta ja tekstaavat ja ... Omalta osaltani viimeksi työpaikkaa vaihtaessani vaihdoin aikaisempaa paljon enemmän multitaskingia sisältävään maailmaan – konsulttina tein yhdelle asiakkaalle yhtä projektia kerrallaan – nykyisessä työympäristössäni kaikki tulevat kokouksiin kannettavien tietokoneiden kanssa, osallistuvat toisaalta kokoukseen, hoitavat siinä sivussa ehkä kiireellisimmät mailit, vastaavat kiireisimpiin chatteihin ja naputtelevat pari tekstiviestiä – ja selviävät tästä kaikesta ainakin jollain tapaa kohtuullisesti. Tärkeimpiin asioihin kokouksessa keskitytään, mutta jos joku asia ei ole juuri minulle tärkeä, niin välillä voi sitten hoitaa pari muuta myös tärkeää asiaa.

Myös kotona huomaan lisänneeni monen asian yhtäaikaa tekemistä – uusimpana asiana ostin jokin aika sitten kokeeksi pari kuukautta tv-kaistan käyttöä – siis palvelua, joka mahdollistaa kaikkien televisio-ohjelmien katsomisen parin viikon ajan niiden lähettämisen jälkeen tietokoneen ruudulta (tai miksei televisiosta, jos viitsii HDMI-kaapelin laittaa kiinni). Ja huomaan maksavani nettipankissa pari laskua, käyväni läpi privaattisähköpostiani, selaavani Facebookia tai kavereiden blogeja – ja taustalla katsovani jotain ehkä jossain määrin kiinnostavaa televisio-ohjelmaa siltä osin kuin se kiinnostaa. Keskusteluohjelmat tai uutiset ovat hyviä tähän, usein niistä kiinnostaa ehkä yksi aihe, ei kaikki tai vaikka Uniikki, josta äsken katsoin Oiva Toikka -osuuden ja uteliaisuuttani, että miten huutokaupassa lopulta kävi – mutta kirpputorien kelaaminen siinä välillä ei pahemmin keskittymistä vaatinut. Mutta jotkut sarjat ja elokuvat (ja kirjat!) vaativat kyllä edelleen oikeasti keskittymistä – pariksi tunniksi voi jättää niin työ- kuin privatit sähköpostitkin välillä vilkaisematta!

MYÖHÄSTYNYT TEATTERISSA KÄYNTI

JANUARY 15, 2009

Olemme olleet espoolaisia vuodesta 70-luvun puolivälistä alkaen ja vasta eilen kävimme ensimmäisen kerran [Espoon kaupunginteatterissa](#) (joka sekin on sentään ollut olemassa jo 80-luvun lopulta alkaen) – ja me sentään käymme ainakin kerran pari vuodessa teatterissa. Mutta parempi myöhään kuin ei milloinkaan ... tai jotenkin.

Kävimme katsomassa Mika Waltarin [Myöhästynyt hääyö](#), joka on kirjoitettu 1948 – ja itse asiassa kyllä teksti tuntui jo hiukan pölyttyneeltä ja kliseiseltä. Näyttelijöiden (Miia Nuutila, Jukka Rasila, Pirkko Mannola ja Oiva Lohtander) suoritukset olivat kyllä ihan kiitettäviä.

Ja onhan teoriassa teatteri kävelymatkan (vaikka hiukan pitemmänkin, 40..45 minuuttia suuntaansa) päässä kotoa ihan hyvä idea – voihan olla, että käymme siellä toistekin, jos ohjelmistossa sattuisi olemaan jotain hiukan tuoreempaa jossain vaiheessa.

ABHASIA JA ST. BARTS

JANUARY 17, 2009

Emme käyneet Matkamessuilla, mutta kuluneella viikolla tulin sattumalta päivittäneeksi käyttämäni version [Traveller's Century Clubin](#) maalista – ja huomasin sen näkemyksen mukaan maailmaan tulleen kaksi uutta maata: St. Martin ja St. Barts. Karibialla oli erotettu toisistaan kummankin niistä (erikseen) saatua statuksen Ranskan merentakaisena osana ja Venäjän (ja Nicaraguan) tunnustettua Abhasian myös se on lisätty maalistaan.

Maiden lukumäärä listalla nousi siis 317 maasta 319 maahan. Toisaalta sääntöjä on hiukan lievennetty: "After consideration as to how long one must have stayed in a country or island group to qualify, it was decided that even the shortest visit would suffice — even if only a port-of-call, or a plane fuel stop." Joten jo bongaamiemme maiden määrä kasvoi muutamalla: Indonesia (välilasku matkalla Australiaan '97), Uzbekistan (välilasku matkalla Malediiveille '91 Persianlahden sodan aikana, jolloin Dubaita ei voitu käyttää), St Martin (välilasku matkalla Antigualta Tortolaan '01) ja Senegal (välilasku matkalla Kap Verdelle '05) – joten kasassa onkin 68 maata (Pirkolla) ja 76 maata (Lassella).

STEFAN BREMER

JANUARY 24, 2009

Kävimme ([taas](#)) Ässäkeskuksessa kuuntelemassa [Stefan Bremerin](#) luentoa Keskeltä ja täysillä. Tällä kertaa iso auditorio oli ääriään myöten täynnä – ja aiheesta, monet kuvista olivat todella hienoja ja valokuvaajan tapa kertoa niistä mukaansa tempaava. Erityisesti pidin alun omaelämäkerrallisesta osuudesta, johon hän oli poiminut "kuvitukseksi" kuviaan vuosien varrelta. (Pitääkin pitää mielessä, kun osa tuttavista on jo puhunut oman elämäntarinansa kirjoittamisesta, että kun sellaista alan miettiä, niin paitsi vanhoja päiväkirjoja kannattaa selata vanhoja valokuvia.)

Luennon toisen osuuden alun ortokromaattiselle filmille erilaisin menetelmin kuvatut ihmiset eivät minua innostaneet, eikä oikein Afrikka-aiheisetkaan siinä määrin kuin Bremerin omaelämäkerralliset kuvat – mutta eihän kaikkien tarvitse pitää kaikesta.

Seuraava näyttely, jossa Stefan Bremer on mukana (Nurkkakunta II) avataan Galleria Krista Mikkolassa 7.2.2009.

TAITEEN TAKIA KANNATTAAKIN KÄRSIÄ?

JANUARY 25, 2009

Olen yrittänyt saada lippuja Kaupunginteatterin [Kiviä taskussa](#) -esitykseen, kun niin ystävät reaali maailmassa kuin Facebook -yhteisössä ovat sitä kehuneet, mutta aikaisemmat yritykseni saada lippuja olisivat tuottaneet korkeintaan 1 lipun. Perjantaina soitin Kaupunginteatteriin kysyäkseen, että koska seuraava erä niitä on tulossa myyntiin – olisin merkinnyt päivämäärän kalenteriini, mutta he suosittelivat, että yrittäisin Lippupalvelusta sunnuntaina, silloin tulevat myyntiin 14.2. esityksen varatut mutta lunastamattomat liput. Tarkistin sitten Lippupalvelun aukioloajat ja laitoin kellon soimaan (sunnuntai-aamuna!) klo 7 – ja sain liput! Iltapäivällä aamuherätykseen liittyvää kärsimystä lisäsi vielä hieman tieto, että [lippuja](#) näytti vieläkin olevan tarjolla – sigh.

ICEBUG -TOSSUT – SUOSITTELEN!

JANUARY 28, 2009

Kun alkoi näyttää siltä, että talvikelit tulivat Etelä-Suomeenkin jäädäkseen, niin päätin investoida uusiin, nastoitettuihin, talvilenkkeihin. Ja pienimuotoisen nettitutkimuksen perusteella (ja tossujen silmäni miellyttäneen ulkonäön takia!) tilasin itselleni Icebug Gryllo-L tossut. Nyt on takana pari ensimmäistä lenkkiä näillä tossuilla ja hyviltä tuntuvat, niin jalassa kuin pitävyydeltään. Voin suositella! (Parina aikaisempana talvena olen käyttänyt tossujen päälle kiinnitettäviä irrallisia liukuesteviritelmiä, mutta niiden virittämiseen meni aina lähtiessä hetki. Tosin eipä niidenkään pitävyydessä mitään vikaa ollut – ja Lasse juoksee edelleen. Jos joku tarvitsee irralliset, myös juoksemiseen sopivat liukuesteet, niin voin myydä edullisesti, jäi Icebug -innostuksen jäljiltä yksi avaamaton paketti näitä (malli Apa).)

VILLA RULLUDD

FEBRUARY 1, 2009

Espoossa on Rantaraitin varrella kahvila, joka on auki joka kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 10-13 – kyseisen kahvilan antimista nauttiminen vaatii siis suunnitelmallisuutta tai todella hyvää onnea. Tänään asia muistui sattumalta mieleen riittävän aikaisin aamulla, niin, että ehdimme kävellä sinne ja nauttia juustokakusta, kahvista ja teestä vielä ennen kahvilan sulkeutumista. Kun pakkaneenkin oli öisestä -15

asteesta noussut lähes miellyttävään -5 asteeseen, niin kahvilassa olikin ulkoilijoita lähes ruuhkaksi asti.

PÄIVÄKIRJAPÄIVÄ 2.2.2009

FEBRUARY 3, 2009 PSCHILDT

Suomalaisen Kirjallisuuden Seura kerää suomalaisten päiväkirjoja tältä päivämäärältä. Oheisena minun maanantaini. Jos haluat tarjota tutkijoiden käyttöön omaasi, niin sen voi helmikuun ajan naputella vaikka tänne.

“Kello soi jo 6:15 – toimistopäivä ja siis aikainen herätys (tiistaisin ja perjantaisin teen useimmiten etätöitä.) Aamun ensimmäinen puhelinpalaveri klo 9 – valmistelua samasta aiheesta myöhemmin pidettävälle varsinaiselle palaverille. Seuraavaksi sovin alkuvuoden tavoitteista alaiseni kanssa. Lounaan (coq au vin) jälkeen parin tunnin työpalaveri muutaman kollegan kanssa. Vielä yksi joka maanantainen rutiinikokous ja iltapäivällä 14:30 pääsen purkamaan päivän työlistaa. Ohjeistan muutamalle kollegalle, että tällä viikolla voi toteuttaa muutoksen, josta on jo puhuttu, mutta sovittu, että aloitetaan helmikuun alusta uudella tavalla. Valmistelen tiistai-aamun ensimmäistä kokousta, joka alkaa aikaisin, kun muut osallistujat ovat Kiinasta (kokous siis tietokoneella japuhelimella). Päivän päätteeksi sähköpostiin ilmestyy vielä resurssipyyntö pieneen, mutta pikaiseen projektiin – vaihdan aiheesta pari sanaa kollegan kanssa, laitamme projektipäällikölle pari lisäkysymystä ja toteamme, että kollegan kohta alkavan loman ajan yritän hoitaa ryhmämme osuuden kyseisessä projektissa. Siinä sitä olikin sitten jo, yhdelle päivälle – pääsen kuitenkin lähtemään kotiin normaaliin tapaan vähän jälkeen klo 16 – ja on vielä valoisaa! Kotona syömme puolisoni kanssa hiukan, vaihdamme vaatteet ja kävelemme läheiselle kuntosalille – täytyi käydä kuntosalilla tänään, kun huomenna on aika pieneen kosmeettiseen leikkaukseen (pari luomea, mutta ehkei ole ihan hyvä idea heti sen jälkeen käydä lenkillä tai salilla.)

Myöhemmin katsomme televisiosta kotimaiset sarjat Helppo elämä ja Uutishuone. Uutisissa kuvattiin laajalti miten vaikeaa monelle on ollut Teema-kanavan paikan muuttuminen. Aviomies sai sen meillä viritettyä yhteen televisioon, tallentimet ja muut televisiot voivat jäädä myöhäisempään.

Vielä muutama juttu netissä – luokkatoverini 70-luvulta on kommentoinut eilen illalla Facebookiin laittamiani vanhoja luokkakuviamme: “ihkuja, aitoa 70-luvun muotia”. Sain viikonloppuna loppuun Danielle Steelen kirjan Amazing Grace ja tsekkaan Amazonista, että olisiko kirjailijan uudempaa tuotantoa jo tarjolla halpoina pökkareina ja tilaan pari kirjaa lisää – erityisesti näin halvan punnan aikoina.

Tulikin sitten aika pitkä kuvaus tästä päivästä, tämän päiväkirjateemapäivän kunniaksi – vaikkakin kirjoitan päiväkirjaa jatkuvasti, niin useimpien päivien kuvaukset ovat ehkä keskimäärin vain 8-10 riviä – ja tässä vaiheessa tekstiä kello onkin jo yli 23, aika mennä nukkumaan. “

POSITIIVISIA MEDIAILMIÖITÄ

FEBRUARY 7, 2009

En pidä tosi-tv-formaateista, joissa seurataan ihmisten elämää mielenkiinnottomissa ympäristöissä ja porukkaa karsitaan keinotekoisilla kilpailuilla. Viime kuukausina olen löytänyt parikin tosi-tv -ohjelmaa, joissa seurataan ihmisten elämää mielenkiintoisissa ympäristöissä – eikä porukkaa karsita joka jaksossa. Toinen on FST5:lta tuleva Meriseikkailu (Serious Ocean), jossa ryhmä nuoria purjehtii Kap Hornin vesillä ja tutustuu matkan varrella seudun luontoon eri tavoilla (mutta ei kilpailemalla!). Ja toinen Teemalta tuleva Löytöretki, jossa 6 suomalaista kävelee Santiago de Compostellan 750 km:n reitin. Suosittelen molempia!

Facebookin ystäväpiirissäni on viime päivinä kiertänyt 25 asiaa minusta -juttu. Minusta tuo on loistava esimerkki siitä, miten ihan perustyökaluilla (Notes) voidaan toteuttaa paljon antoisampia asioita, kuin tyypillisemmillä Facebook-sovelluksilla. Ideana on kirjoittaa itsestään 25 satunnaista asiaa ja liittää juttuun 25 kaveriaan ja innostaa heitä lukemaan, kommentoimaan ja ehkä myös kirjoittamaan itsestään ne 25 satunnaista asiaa. Hyvä oivallus, joka on innostanut jo aika monen tuottamaan oikeaa sisältöä sivulleen ja jakamaan ystäviensä kanssa oikeita asioita itsestään leikkikalojen ja villieläinten lähettämisen sijaan.

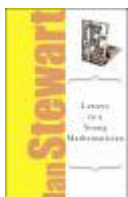
Tässä ote yhden nuoremman ystäväni listalta:

13. Voisin työkseni ottaa aurinkoa
14. Keskä on paras vuodenaika
15. Talvella harrastan lumilautailua

Jos haluat lukea [minun listani](#), niin käy Facebookin puolella

KIRJEITÄ NUORELLE MATEMAATIKOLLE

FEBRUARY 11, 2009

Luimme molemmat, Lassekin, joka ei kovin montaa kirjaa vuodessa yleensä lue, Ian Stewartin kirjan [Kirjeitä nuorelle matemaatikolle](#). Kiinnostuin kirjasta HS:ien lyhyen esittelyn perusteella – etenkin kun koulussa matematiikka oli ehdottomasti vahvin aineeni. Alaluokilla laskimme kilpaa luokan toisen “matemaatikon” kanssa vuoden matematiikan kirjan tehtävät yleensä ensimmäisten kuukausien aikana ja suoritin ensimmäisiä matematiikan kursseja Turun Yliopistossa jo lukioaikana. Jos tietokoneet eivät olisi ilmestyneet kuvaan 70-luvun alussa, niin olisin varmaan jatkanut yliopistolla ja päätynyt vaikka vakuutusmatemaatikoksi.

Sittemmin hiukankin haastavampi matematiikka on jäänyt, mutta ehkä joskus taas ... kun muutama vuosi sitten suoritin Hankenilla Portfolio Management -kurssin ajattelin, että jos olisi enemmän aikaa, niin voisi olla kiva kuunnella/suorittaa lisääkin esimerkiksi tuon alueen kursseja, mutta ehkä palaankiin siis matematiikkaan.

Niitä ratkaisemattomia matemaattisia ongelmia kun on edelleen, esimerkiksi nämä. Ja matematiikkaahan on kaikkialla – kuten kirjassa Kirjeitä nuorelle matemaatikolle vanhempi tieteenharjoittaja yrittää asiaa hauskesti kuvata: Jos kaikkeen matematiikkaa hyödyntävään kiinnitettäisiin punainen tarra: ”Sisältää matematiikkaa” olisi punainen

tarra jokaisessa tietokoneessa, lentolipussa, puhelimessa, autossa, liikennevalossa, vihanneksessa jne.

Alkuun tosin pitää kerrata perusasioita – kuten jonain aamuna aamiaispöydässä aloitimme aiheesta, että mikä olikaan rationaaliluvun määritelmä?

Virittääkseni uudelleen matematiikkaharrastustani hankin myös jo kirjan 50 mathematical ideas you really need to know – saa sitten nähdä, että missä vaiheessa sille löytyy aikaa taloushallinnon kehittämisen useimmiten täysin epämatemaattisten haasteiden lomassa ...

[Ian Stewartin kirja](#) näyttäisi muuten löytyvän jo kokonaan netistäkin Googlen [teoshausta](#).

KYMMENEN YSTÄVÄÄ TEKEE ONNELLISEKSI

FEBRUARY 12, 2009 PSCHILDT 1 COMMENT

Iltalehti kertoi syksyllä [tutkimuksesta](#), jonka mukaan kymmenen ystävää riittää tekemään ihmisen onnelliseksi.

Olen siis onnellinen. Onnellinen ystävistä, jotka ovat olleet mukana elämässäni koulu- ja opiskeluaajoista lähtien, jopa ajalta, jolloin olimme alle kouluikäisiä. Onnellinen ystävistäni, joita on jäänyt matkaan aikaisemmista työpaikoista, jopa vuosikymmenien takaa. Onnellinen siitä, että uusissakin työpaikoissa on aina löytynyt mukavia ihmisiä, jotka ehkä tulevat kuulumaan elämäni vielä vuosienkin jälkeen.

Onnellinen ystävistäni, jotka jakavat kanssani ilon ja surun hetkiä elämässään: lastensa menestyksen, ylioppilasjuhlista aina tohtorinväitöksiin asti – tai lapsensa menetyksen. Onnellinen ystävistäni, jotka ovat uskaltaneet tehdä isoja elämänmuutoksia ja jakaneet ne kanssani: purjehtineet maailman ympäri, opiskelleet toisen ammatin, muuttaneet ulkomaille. Onnellinen ulkomaisista ystävistäni, jotka ovat avartaneet monella tapaa maailmaani. Onnellinen ihan lähellä asuvista ystävistä. Ja onnellinen pienen sukumme jäsenistä, ihan erityisesti suvun nuorista, joiden toivon myös pitävän minua ystävänään. Ja tietysti, onnellinen samassa taloudessa kanssani asuvasta parhaasta ystävistäni.

Tunnistithan itsesi? Hyvää ystävänpäivää, toivottaa Pirkko

ONE THOUGHT ON “KYMMENEN YSTÄVÄÄ TEKEE ONNELLISEKSI”

1. **Anonymous**

FEBRUARY 14, 2009 AT 12:07 PM

Kaunis kirjoitus josta tunnistiin myös itseni;-) Hyvää ystävänpäivää!!!
/Eero

5 VUOTTA!

FEBRUARY 15, 2009

Tänään tulee kuluneeksi 5 vuotta tämän blogin perustamisesta.

Niin se aika kuluu ... Viime kuukausina olen hetkittäin epäröinyt tämän blogin tulevaisuutta – välillä tuntuu, että tavallaan tulee kirjoitettua asioita kahteen kertaan, tänne ja Facebookiin, mutta toisaalta tämä kopioituu myös Facebookiin ja tässä on kuitenkin vapausasteita enemmän. Ehkä nämä voivat toistaiseksi elää rauhallisesti rinnakkain.

Olen myös ajoittain miettinyt tämän aloittamista “uudelleen” Bloggerin alla, etenkin kun kuvapalvelimena olen jo parin matkakertomuksen osalta käyttänyt Picasaa, joten Blogger hiukan rajoitetuimpine ominaisuuksineen voisi olla ihan riittävä väline – tämä kun sijaitsee ihan maksullisella palvelimella siihen liittyvine kustannuksineen.

Mutta toisaalta, pitäähän tätä 5-vuotista historiaakin kunnioittaa, vai mitä ...

Seuraavassa linkkejä noin blogin [0v](#), [1v](#), [2v](#), [3v](#) ja [4v](#) ajoilta oleviin juttuihin – ei kuitenkaan ihan näihin 15.2. syntymäpäiväjuttuihin, vähän jännitystä ...

UUSI MOOTTORITIE JA VANHA KIRJASTO

FEBRUARY 22, 2009

Teimme pitkästä aikaa viikonloppuretken Turkuun – pääsimme kokeilemaan mekin uutta moottoritietä tunneleineen ja tapasimme lähes kaikki Turussa asuvat sukulaiset: Eila ja Pekka, kiitos runsaasta kahvipöydästä, Mari ja Eero, kiitos maukkaasta illallisesta, Tiia, kiitos näkökulmasta opiskelijamaailmaan, Satu, kiitos tukanleikkuusta – ja Asta, oli hyvä nähdä pitkästä aikaa!

Turistiakin leikimme sen verran, että kävimme katsastamassa Turun pääkirjaston viime syksynä uudelleen avatun vanhankin puolen: piti käydä muistelemassa, että lastenosasto oli ennen tässä kohtaa ja että ei täällä ennen ollut CD-levyjä vaan lukusali!

Uusi moottoritie, vaikka matka-ajassa olikin ehkä 10 minuuttia nopeampi kuin vanha tie, tuntui ensimmäisellä kerralla ainakin tylsältä – mutta kaipa se turvallisuudessa ja nopeudessa on ihan hyvä tie. Ennen vaan matka edistyi taukopaikka kerrallaan, jopa talo kerrallaan, kun vuosien mittaan lähes tien jokainen mutka oli tullut tutuksi. Nyt

käyttämistämme taukopaikoista oli enää jäljellä ABC Piihovi. Paluumatkalla kävimme testaamassa uuden tieosuuden ainoan taukopaikan, Teboil Kivihovin, mutta ainakin sunnuntailiikenteessä se oli ruuhkainen ja meluisa – vanhan tien Ykköspesä oli paljon enemmän meidän makuumme.

Turussa satoi muuten runsaasti lunta lauantai-illasta aina sunnuntai-iltapäivään (ainakin), siinä missä Espoossa ei tällä välillä ollut tullut yhtään lunta.

JA PARAS MOBIILI NETTIPALVELU ON... NOKIALLA!

FEBRUARY 25, 2009

Nokia Sports Tracker -urheilupalvelu sai tunnustuksen Mobile World Congress - tapahtumassa Barcelonassa. Itse olen käyttänyt sitä jo jonkin aikaa – en tavallisilla lenkeillä, mutta usein pitemmillä kävelyretkillä.

HIIHTÄMÄSSÄ ENSIMMÄISEN KERRAN KAHTEN VUOTEEN

[MARCH 1, 2009 PSCHILDT 5 COMMENTS](#)

Olemme laiskoja lähtemään hiihtämään muuten kuin silloin, kun se onnistuu kotiovelta – ja rannalla kun asumme, niin se onnistuu kotiovelta oikeastaan vain kun voi hiihtää meren jäällä. Tänään tuo sitten onnistui, ensimmäisen kerran tänä talvena ja ensimmäisen kerran kahteen vuoteen! Tuli sitten hiihdettyä 8 km tässä “lähivesillä”.

5 THOUGHTS ON “HIIHTÄMÄSSÄ ENSIMMÄISEN KERRAN KAHTEN VUOTEEN”

1. **Anonymous**

[MARCH 4, 2009 AT 8:14 PM](#)

Heips, et ole tainnut periä hiihtoinnostusta isältäsi kuten minä. Minun tämän kauden hiihtoihin saa laittaa Sinun 8km:n hiihtoon pari “nollaa” lisää

2. **Anonymous**

[MARCH 4, 2009 AT 8:15 PM](#)

Niin ton edellisen kommentin kirjoittu veljesi Eero

3. **Jaakko**

[MARCH 7, 2009 AT 10:31 AM](#)

Kuinka tarkka tuo 8 km on? Minun Sport Trackerini antaa vakiohiihtolenkkini pituudeksi 14 – 18 km päivästä riippuen.

4. **Pirkko**

[MARCH 8, 2009 AT 10:33 AM](#)

Tämä hiihtäminenhän nyt generoi kommentteja:-)

Eerolle – joo, kieltämättä hiihtäminen on jäänyt vähemmälle, vaikka isän vielä hankkimat Karhun Multigradet ovatkin ihan käyttökelpoiset (monot ja siteet olen sentään kerran uusinnut). Ja Lasse hiihtää ihan perintösuksilla ja -sauvoilla. Mutta toisaalta käyn kyllä lenkillä yleensä 2 kertaa viikossa, että olen sitten “perinyt” sitä.

Jaakolle – minusta tuo minun Sportstrackerini E90:lla on kyllä antanut samoista reiteistä hyvinkin tarkkaan samoja tuloksia (ja samoja, mitä vaikka pyörän kilometrimittari tai Lassen Forerunner on antanut) eli veikkaisin sen olevan aika oikein. oikein.

5. Pirkko

MARCH 8, 2009 AT 10:48 AM

Myös eilen lauantaina kävimme muuten hiihtämässä!

NYT SE SITTEEN ALKOI ...

MARCH 8, 2009

... Rantaraitin sillan rakentaminen Iirislahdessa. Viime viikonloppuna jouduimme (saamiemme ohjeiden mukaisesti)kaventamaan hiukan pensasaitaamme Halkosatamanpolun puolella, että työmaaliikenne mahtuisi kulkemaan siitä ja kotiin tulleen tiedotteen mukaan Skanska Infra Oy rakentaa sillan 4.3. – 31.7. välisenä aikana. Viikoilla 11-13 meitä kuulemma häiritään noin seitsemänä arkipäivänä klo 8-17 paalutustyöllä ...

OUTO YHTEENSATTUMA

MARCH 8, 2009

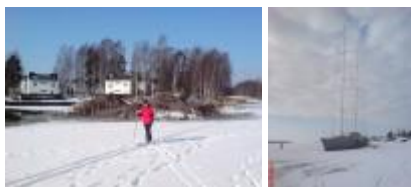
Kotikannettavaani (HP Pavillon DV6647eo) ilmestyi joitakin viikkoja sitten ongelma: tuuletin pyöri koko ajan.

Elin sen kanssa jonkin aikaa siten, että laitoin koneen heti työskentelyn lopetettuna Stand-By -tilaan, mutta ongelma oli häiritsevä, koska ennen hiljainen kone tämän ongelman myötä muuttui inhottavan äänekkääksi. Torstaina soitin lopulta HP:n tukeen kysyäkseni, että voisiko tämän korjata jotenkin ohjelmallisesti – vai pitäisikö kone viedä huoltoon ja sain asialliset ohjeet Bios-päivittämisestä (HP:n päivitykset 42141 ja 36213), mutta jäin vielä miettimään asiaa – ajattelin, että ennen Bios-päivitystä täytyy ainakin katsoa, että tärkeimmät tiedostot on varmistettu – että jos sitten viikonloppuna ... Lauantaiaamuna kun katsoin konettani, niin se oli yön aikana jotenkin päättänyt ajaa

HP:n Health check -ohjelmaa (ensimmäinen kerta – ja kone on ollut minulla jo yli vuoden!) ja sen “punaisten” itemien listassa oli ensimmäisten joukossa ehdotus Bios -päivityksestä, jonka sitten päätin ajaa. Tämä sujui onnistuneesti, mutta tämä Bios-versio oli vanhempi (38628) ja jatkoin sitten Health Checkin kanssa, ajoin sillä pariin otteeseen Rescanin ja vähän ajan päästä se tarjosi myös toista Bios -päivitystä (42141), joka sekin asentui onnistuneesti. Ja tuuletin lakkasi pyörimästä tauotta! Ihmeellisiä nämä tietokoneet ... ajoin sitten vielä Health Checkin ehdottamat muutkin päivitykset, kymmenkunta kappaletta eilen koneelleni, joten nyt tämän pitäisi olla tosi hyvin päivitetty. Mutta jotenkin jäin ihmettelemään yhteensattumaa siitä, että olin suunnitellut tekeväni Bios-päivityksen ehkä sunnuntaina ja kone päättää sitten ehdottaa sitä minulle lauantaina – ufoa ...

HIIHTÄMISTÄ JA SILLANRAKENNUSTA

MARCH 14, 2009

Tämä talvena onkin sitten päässyt hiihtämään jäällä jo useampana viikonloppuna. Tänään kiersimme Miessaaren. Lähdimme aikaisin aamulla, jotta aurinko ei olisi ehtinyt sulattaa latuja, mutta etenkin Miessaaren ulkopuolella jää oli paikoitellen aika sohjoa. Mutta bongasimme retkellämme kuitenkin talvehtivan ison purjeveneen! Ja siltatyömaalla on saatu muutamia runkoja juntattua rantapenkkaan.

KEILANIEMESSÄ

MARCH 14, 2009

HS:ssa oli pieni juttu Nokian pääkonttorista Keilaniemestä ehkä Suomen kansainvälisimpänä työpaikkana. Noin vuoden tauon jälkeen minäkin olen taas takaisin Keilaniemessä – meneillään oleviin projekteihin liittyen toistaiseksi, epävirallisesti ja fleksipaikoilla, mutta kuitenkin! 2×20 minuuttia pois työmatkasta Valimoon verrattuna, jess!

Tuota kansainvälisyyttä ei enää ihan päivittäin tule havainnoitua, mutta kieltämättä, nykytehtäviäni lähellä olevassa ryhmässä Keilaniemessä on muutama kiinalainen, venäläinen, kanadalainen, englantilainen, hollantilainen – ja taitaa olla 4 suomalaistakin, vähemmistönä. Ja esimerkiksi kuluneen viikon palavereissa käsiteltiin asioita liittyen mm. Kiinaan, Taiwaniin, Indonesiaan, Italiaan, Slovakiaan, Tsekkiiin, Unkariin, Turkkiin ja Venezuelaan.

P.S. Ainakin vielä torstaina Keilaniemessä oli jälkiruuan kanssa tarjolla kermavaahtoa – vaikka mediassa joitakin viikkoja sitten väitettiin, että säästötoimenpiteenä se olisi karsittu pois.

PÄTKÄLOMAILUA

MARCH 18, 2009

Tämän vuoden talviloman tulimme pätkineeksi kolmeen (!) osaan – joulun alla Firenzessä pari lomapäivää, tulevana viikonloppuna näissä maisemissa pari lomapäivää ja vappuviikonlopun reissulla viimeinen lomapäivä. Ei ehkä ihan ekologisista vaihtoehdoista lentää Eurooppaan yhdellä talvilomaviikolla kolme kertaa, mutta näin saa monta lomaa!

KEVÄTTÄ, OPISKELIJA-ELÄMÄÄ JA KYMRIA

MARCH 21, 2009 1 COMMENT

Vasta pari lomapäivää takana ja olemme jo ehtineet syödä opiskelijalounaan Imperial Collegessa, tutustumaan hiukan kymrin kieleen ja ihailemaan kevätloistoa niin Hyde Parkissa kuin Taff-joen rannoilla Cardiffissa. Löysimme myös muutaman mutkan kautta Wimbledoniin ja melko lyhyen harkinnan jälkeen Eevert uskalsi jopa kiivetä Lassen syliin – ja lainata Pirkolle muumilusikkaansa. Lontoon keskustan alueella tuntuu olevan entistä enemmän ihmisiä joka paikassa, mutta Wimbledon vaikutti viehättävältä alueelta ja parin tunnin junamatkan päässä oleva Cardiff tavallisena perjantaina hiljaiselta pikkukaupungilta. (Cardiffissä kävimme, koska Pirkolta puuttui maabongausmielessä vielä Wales.)

Hotellimme sijaitsee Westminsterin alueella ja on moderniudessaan kaikkea muuta kuin tyypillinen lontoilainen hotelli, huone on tilava ja valoisa ja television tilalla on [vakiovarusteena iMac](#), jota toki voi käyttää myös televisiona. Lähimmille maanalaisen asemille, Pimlicoon tai Westminsteriin, on ehkä 10-15 minuutin kävelymatka. Westminsterin asemalle Parlamenttitalon ohitse kävellessä maisemat ovat mahtavat! Maanalaisen käytöstä opimme, että tätä nykyä ainakin meille paras vaihtoehto sen käyttöön oli sijoittaa heti 2×3 euroa [Oyster Cardiin](#) ja ladata sille matkarahaa ja kuluttaa sitä sitten kulkemisen mukaan – helppoa ja edullista.

ONE THOUGHT ON “KEVÄTTÄ, OPISKELIJA-ELÄMÄÄ JA KYMRIA”

1. Pirkko

[MARCH 24, 2009 AT 9:59 PM EDIT](#)

Wales lisää Pirkon maalistaan ja saldot ovat: Pirkko 69 ja Lasse 76.

GOURMET-LOUNAITA HYVÄSSÄ SEURASSA

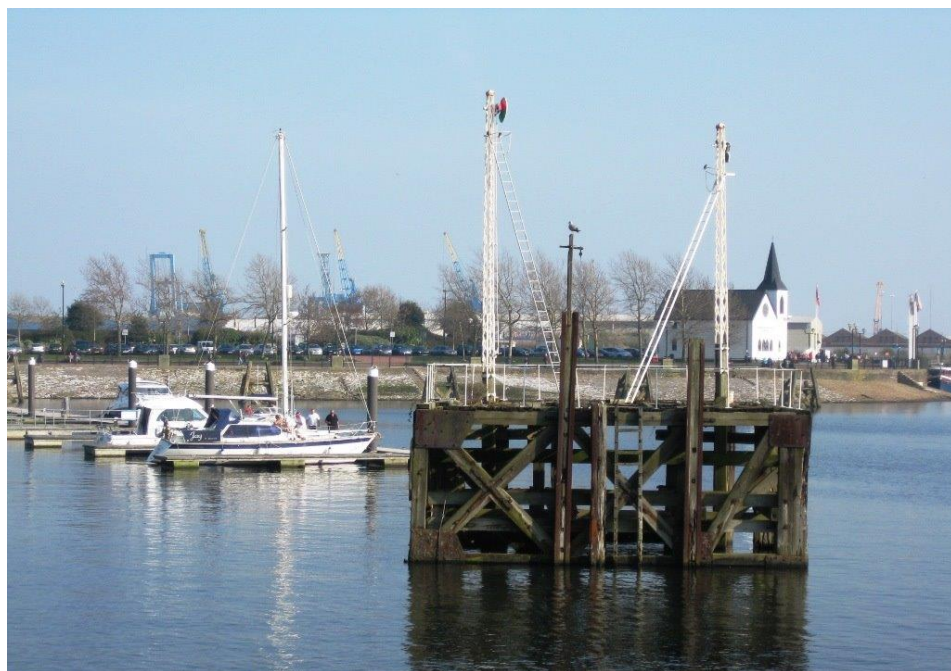
MARCH 22, 2009

Lauantaina ja sunnuntaina tutustuimme Lontoossa Southbankin ravintolatarjontaan hyvässä seurassa. Lauantaina söimme Henrin, Sinin ja Eevertin kanssa Oxo Towerin Brasseriessa ja sunnuntaina Pirkon pitkäaikaisen kirjeenvaihtoystävän, Chrisin, kanssa Skylonissa Royal Festival Hallissa. Skylonin ravintolapäällikkönä on suomalaissyntyinen Helena Puolakka, mutta Chris oli valinnut tämän ravintolan myös siksi, että hän oli nuorena usein käynyt siellä perheensä kanssa sunnuntailounailla.

WALES JA LONTOO

MARCH 29, 2009

Cardiffin

satamassa oli vielä näin keväällä hyvin tilaa

Sain sitten valittua [pienen kokoelman kuvia](#) matkaltamme (ja ladattua ne Picasaan).

Kuvaa klikkaamalla näet lisää kuvia.

Lyhyellä matkallamme (torstai-aamusta maanantai-iltaan) ehdimme tavata sukulaisia ja ystäviä – ja aistimaan kevättä. Juuri tuona viikonloppuna Lontoossa oli kaunista ja aurinkoista ja lämpötilatkin yli 10 astetta – vasta kun nousimme Heathrowlla Helsinkiin lähtevään koneeseen ulkona näytti satavan. Ja narsissit ja krookukset kukkivat jo puistoissa ja puutarhoissa. Pidän näistä kevätmatkoista edes

hiukan etelään, kevään hetkellinen kokeminen tuo jotenkin uskoa siihen, että vaikka Espoossa vielä sataakin lunta, niin kyllä se kevät sieltä on tulossa tännekin ...

PÄÄPEILILAMPPUJA SAAKIN VIELÄ SYKSYLLÄKIN!

MARCH 31, 2009

Olen seurannut julkista keskustelua hehkulamppujen kieltämisestä hiukan huolissani, kun asuntomme valaistus on toteutettu isolta osin pääpeililampuilla, joita taitaa olla lähes 30 kpl jaettuna kymmeneen valaisimeen. Viikonlopun T.i.l.a. -ohjelmassa (25.3. jakso) aihe oli taas esillä ja vaikka ohjelma ei vastannut mielessäni olleeseen kysymykseen pääpeililamppujen korvaamisesta energiansäästölamppuilla, niin sähköposti esiintyjälle tuotti sitten mutkan kautta Philipsiltä selkeän vastauksen: "Kohde- ja kärkepeililamput on kuitenkin rajattu hehkulamppukiellon ulkopuolelle. Näin ollen niitä on normaalisti saatavilla myös ensi syksystä eteenpäin." Ei siis tarvitse vielä ainakaan aloittaa lamppujen hamstraamista ...

TASA-ARVOA HIUSTENLYHENNYKSEEN

APRIL 5, 2009 PSCHILDT 1 COMMENT

Kävin jokin aika sitten kampaajalla lyhennyttämässä polkkatukkani. Sattumalta ihan samaan aikaan kun minä, Omenan Hairstoreen tuli myös miesasiakas. Osuimme myös kassalle maksamaan hiusten lyhennyksestä samaan aikaan – siinä vaiheessa jäin ihmettelemään osaltani työn hintaa, joka oli mielestäni paljon korkeampi kuin joskus syksyllä, kun viimeksi siellä kävin ja korkeampi kuin miesasiakkaalta veloitettu hinta. Pyysin kampaajaa tarkistamaan vielä hinnan ja hän "tarkisti" ja totesi, että tämä on oikein. Kysyin hinnastoa ja tosiaan, sen mukaan naisten hiustenleikkuu halvimmillaan maksoi 47.50 ja miesten 29.50. Naisten hiustenleikkuun "ohjeaika" oli 45 minuuttia ja miesten 30 minuuttia. Tällä kertaa niin minun kuin samaan aikaan parturoitavana olleen miehen hiustenleikkuuseen kului 25 minuuttia. Maksoin pyydetyn hinnan, mutta kotona tarkistin netistä, että eikö tähän äskettäin tullut joku muutos, että hinnoittelu ei saa enää perustua sukupuoleen ja löytyihän se sieltä. Sen jälkeen olin taas yhteydessä Hairstoreen, joka aluksi kertasi minulle hinnastoaan ja totesi, että maksamani hinta oli ihan oikea, eivätkä reagoineet hyvitysvaativuuteeni. Laitoin sitten asiasta viestiä tasa-arvoaltuutetulle (ja tiedoksi Hairstorelle) – ja sen jälkeen sainkin sitten jo lupauksen hyvityksestä :-)).

Taas yksi esimerkki siitä, että tasa-arvoa pitää vaatia, ei sitä muuten saa!

Parhaana esimerkkinä aiheesta vuosien takaa pidän tilannetta, jossa samoissa tehtävissä olevan kolleegan kanssa tuli keskusteltua palkoista ja kun totesin sitten silloiselle esimiehelleni, että (markka-aikaan) noin tonnin ero miespuolisen kolleegan hyväksi on epäreilu, sain korotuksen palkkaani.

ONE THOUGHT ON "TASA-ARVOA HIUSTENLYHENNYKSEEN"

1. Saksan kirjeenvaihtaja

APRIL 8, 2009 AT 10:18 PM

Uskomatonta riistoa kyllä tuo naisten hiusten leikkuu! Tosi hyvä, että ryhdyit toimiin.

Onneksi äiti leikkaa minun hiukset, kun ei niitä tarvitse leikata kuin kerran puolessa vuodessa tms. Siinähan säästää helposti 500 euroa vuodessa.

NÄIMME ENSIMMÄISEN KANIN ESPOOSSA

APRIL 6, 2009

Kevään ensimmäinen pyöräretkemme kierteli Keilaniemen ja Otaniemen rantoja ja Keilarannantiellä näin ensimmäisen kerran kanin Espoossa.

Irislahdessa pihallamme on "aina" ollut jäniksiä, mutta tämä oli selvästi kani. Espoo muuten kerää kansalaisilta kanihavaintoja – ne voi joko raportoida suoraan netissä tai niistä voi lähettää sähköpostia osoitteella kanit@hatikka.fi.

PÄÄSIÄISJUTTUJA

APRIL 8, 2009

Pysähdyn hetkeksi miettimään, että onko meillä mitään pääsiäisjuttuja – ja onhan niitä muutama:

Savulammasta ostan pääsiäisen tienoilla kerran vuodessa – ei niinkään varsinaisesti pääsiäiseen liittyen, enemmänkin siksi, että isäni tapasi sitä ostaa kai melkein läpi vuoden, mutta erityisesti kesällä maalla sitä oli usein. Lähikaupoissa sitä ei vaan yleensä ole tarjolla, mutta pääsiäisenä on, siksi ostan sitä nykyisin pääsiäisen tienoilla. Enkä taida edes pitää siitä kovin paljoa, mutta syön kuitenkin – kerran vuodessa.

Rairuohoa tapaan kylvää niinä vuosina kun olemme kotona pääsiäisen tienoilla – tänä vuonna tosin kylvin jotain oraani siemeniä, mutta ruohoa lasilautaselle kuitenkin ja keltaisia tipuja ruohon sekaan.

Keltaiset Tete-a-tetet ovat uudempi juttu – viime vuosina olen hankkinut niitä kukkalaatikoihin talven kanervien ja kesäkukkien väliselle kaudelle, johon usein pääsiäinenkin osuu.

Ja suklaa – juhla kuin juhla, niin suklaa sopii aina. Pääsiäisenä mielellään kanin, tipun tai

munan muotoisena. Lasse syö pääsiäisenä myös muutaman laatikon määmmiä kerman ja sokerin kera – minä en siihen koske!

Hyvää pääsiäistä itse kullekin – omien pääsiäisjuttujen keskellä!

P.S. Jokin aika sitten sanoin, että lumet pihoitamme sulavat pääsiäiseen mennessä. Etupihalla on vielä muutama jään palanen – mutta melkein veikkaisin, että parin päivän sisällä niitä ei enää ole, kelvannee? Tosin on tuota hiukan joutunut avittamaan, lunta levittämällä ja jäätä palastelemalla ...

IIRISLAHDEN SILLAN RAKENNUSTYÖN EDISTYMISTÄ

APRIL 12, 2009

MERIHARAKKA JA MERIHARAKKA

APRIL 16, 2009

Eilen näin Westendin rannassa meriharakkapariskunnan ensimmäistä kertaa tänä keväänä. Ja tänään veljeltäni tuli viesti, että S/Y Meriharakka on taas vesillä! Niin se kevät etenee – vaikka Etelä-Espoossa ainakin on vielä ollut kovin viileää ...

VÄHÄN NÖRTTI KÄVI NETTIOSTOKSILLA

APRIL 21, 2009

... kun ei suomalaisilta sivustoilta haluamaansa löytänyt, nimittäin binäärikelloa (jonka piti olla melko pieni kokoinen ja sinisillä ledeillä).

Tässä kuvassa kello on 12:01:47 – ihan selvä juttu, eikös joo.

(Kello löytyi siis ruotsalaisesta Bytelove-kaupasta ja Suomeen tuotettuna maksoi 44 euroa kuluineen.)

PMMP TAPIOLASSA

APRIL 24, 2009

Tapiolassa on järjestetty April Jazz vuosittain huhtikuussa vuodesta 1987 alkaen – mutta vaikka olemme asuneet Tapiolassa (tai lähistöllä) kaikki nämä vuodet, emme tätä ennen ole kertaakaan osallistuneet yhteenkään sen tapahtumaan. Tänä vuonna April Jazzin ohjelmistossa oli tarjolla “yhdistelmäkonsertti” Mercadonegro ja PMMP ja kuunneltuani PMMP:tä mp3-soittimelta säännöllisesti lenkeillä vuosikausia (?) tuntui kiinnostavalta nähdä duo edes kerran liveinäkin ja konsertti “kotikulmilla” tuntui helpolta tavalta toteuttaa tämä ajatus. Joten siis, jazz-konserttiin ... kuubalainen Mercadonegro edustikin varmaan jazz-puolta ihan oikeasti, monissa kappaleissa jammailu jatkui ja jatkui (tai siltä ainakin tuntui kuin odotimme jo PMMP:tä lavalle). PMMP:llä ei sitten ollutkaan mitään tekemistä jazzin kanssa, mutta ihan vauhdikkaan esityksen duo tarjosi, sopivalla miksillä uudempia, oudompia kappaleita ja vanhempia, tutumpia. Ehkäpä PMMP oli otettu mukaan April Jazzin ohjelmistoon vetämään tilaisuuteen uuttakin yleisöä – ja meidän osaltammehan tuo onnistui siis hyvin, tänä vuonna. Ensi vuoden tilaisuus onkin sitten taas ihan kiinni ohjelmasta, jazz-ihmisiä kun emme varsinaisesti ole, niin tuskin tapahtuma meistä vakiokävijöitä kuitenkaan sai, vaikka nyt kerran olemme April Jazziin osallistuneetkin.

IIRISLAHDEN SILTA HUHTIKUUN LOPULLA

APRIL 26, 2009

TEEMOJA MATKAILUSSA

APRIL 29, 2009

Lähdemme vappuviikonlopuksi – pandemiauhasta huolimatta – Liechtensteiniin ja Zürichiin.

Kun joulumatkallamme kävimme myös San Marinossa, niin tästähän on jo

muodostumassa minivaltiosarja ...

Toisaalta Zürichissä tapaamme myös siellä jo vuosia asuneen ystäväperheemme siinä missä Lontoossa tapasimme siellä asuvan sukulaisperheemme. Tässä siis selvä teema tavata ulkomaille asettuneita ystäviämme ...

Kumpikin näistä teemoista taitaa kuitenkin loppua tältä erää tähän, Euroopan minivaltiot on sitten tämän reissun jälkeen Andorraa lukuunottamatta tsekattu ja ei niitä ulkomaille asettuneita ystäviäkkään ihan joka matkalle riitä.

Hauskaa Vappua kaikille – myös koti-Suomeen!

LIECHTENSTEIN

MAY 4, 2009

Vaihdoimme Suomen vapun [Liechtensteinin](#) vappuun. Ja vaikkakin luultavasti Irlislahdessakin olisi ollut melko rauhallista, niin ainakin Vaduzissa oli rauhallinen vappu (tai siis vappua ei siellä mitenkään nähnyt, vaikka perjantai vapaapäivä sielläkin oli).

Mutta ilman vappuakin (tai ehkä juuri siksi) pieni kaupunki oli kaunis – alppimaisemia, pankkeja ja taidetta. Ja kaupungin yllä linna, jossa ruhtinas [Hans Adam II](#) perheineen asuu – linna ei siis ole turisteille avoin museo. Alueen korkeuseroihin toki voi tutustua nousemalla kaupungista kiemurtelevaa polkua pitkin linnan taaksekin, mutta sisälle ei siis pääse.

Liechtensteiniin matkasimme Zürichistä [junalla](#) (Zürich – Sargans 60..80 minuuttia, lähtöjä n. tunnin välein) ja Sargansista Vaduziin bussilla (pikavuoro 12E alle 20 minuuttia, normaali 12 ehkä 30 minuuttia, lähtöjä sunnuntainakin ½ tunnin välein, arkisin useammin). Junamatka maksoi 2. luokassa 33 CHF (n. 22 euroa) ja bussi 3,60 CHF (n. 2,40 euroa) suuntaansa (per henki). Juna kulkee Zürich -järven rantaa ja näköalat niin järvelle kuin vuorille ovat huikaisevat: Zürichistä lähdettäessä paikka junasta kannattaa valita menosuuntaan vasemmalta puolelta ja paluumatkalla oikealta puolelta. (Dokumentoitakoon tämä tähän, koska ennen matkaa netistä Liechtensteinistä tietoa hakiessani satuin löytämään useitakin kysymyksiä siitä, että miten sinne pääsee – tämän vaihtoehdon neuvoivat Zürichissä asuvat ystävämmme ja tämä toimi hyvin, luultavasti autonvuokrausta paremmin.)

Liechtensteinin hintataso on korkea – kuten Sveitsinkin – keskitasoisesta hotellihuoneesta maksoimme n. 170 euroa ja illallisesta parsasesongin aikaan (vain pääruoka, juomana olut/kivennäisvesi) n. 50 euroa – kyllä sitä tämän verran voikin maksaa siitä ilosta, että nyt on sitten 70 maata kasassa (Pirkolla) ja 77 (Lassella).

ZÜRICH

MAY 6, 2009

Vietimme myös pari päivää Zürichissä jääkiekon MM-kisojen aikaan – vahingossa, sillä matkaa vappuviikonlopuksi varatessamme emme tästä tienneet. (Tosin olisihan sitä voinut epäillä, että jotain erityistä on meneillään, kun Finnairilta ei tälle ajalle löytynyt yhtään sopivia & edullisia lentoja, mutta kun Lufthansalta Frankfurtin kautta löytyi, niin emme sitten sitä jääneet sen enempää aikanaan ihmettelemään.) No, kunhan kaupungilla liikkueensa vältti puhumasta suomea ja vältti meluisimpia suomalaisjoukkioita, niin ei siitä nyt kovin paljoa haittaakaan ollut, jääkiekkokisoista Klotenissa ja Bernissä.

Me siis emme käyneet jääkiekko-ottelussa, mutta kävelimme jonkin verran Limmat-joen ja Zürich-järven rannalla kesäisestä ilmasta nauttien. Panostimme hiukan kulttuuriin ja kävimme katsomassa Marc Chagallin lasimaalaukset ja Corbusierin suunnitteleman pienen museona toimivan talon. Shoppailimme, hillitysti, Sveitsin hintatasolla – ja nautimme ruuasta ja juomasta ystäväpariskunnan kotona: kiitos vieraanvaraisuudestanne Heidi, Juha ja Leila!

Edellisestä Zürichin vierailustani olikin vierähtänyt aikaa, DECUS Europe Symposium 1983! Ja sitä edellinen vierailu taisi olla joskus 1970-luvulla, silloin isän matkassa mukana ja Winterthurissa syystä tai toisesta asuen.

Zürichin kuviin pääset klikkaamalla kuvaa

PARI KOMMENTTIA VIELÄ LIECHTENSTEINISTA JA SVEITSISTÄ

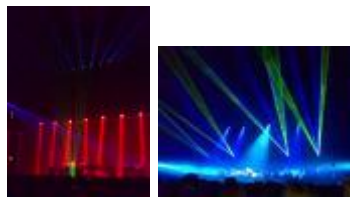
MAY 8, 2009

Liechtensteiniin liittyvä hauska sattuma – jossain vaiheessa olin ostanut pokkarina Danielle Steelin kirjan [H.R.H.](#) ja kirjaan tarttuessani (kun olimme jo matkan Liechtensteiniin varanneet) huomasin, että tämän kirjan tarina sattuuukin

ankkuroitumaan Liechtensteiniin. Vaikka kirja romanttista hömppää varsinaisesti olikin, niin paikkoja ja historiaa kuvaavat kohdat varmaan enimmäkseen olivat ihan tosia, muutaman kohdan jopa tarkistin muista lähteistä ja tosia vaikuttivat olevan. Liechtensteinissa taru ja todellisuus sitten kivasti sekoittuvat kun kiipesimme kaupungista ylös linnalle ja matkalla luimme esillä olevia maata esitteleviä infotauluja ja samalla kerroin Lasselle kirjassa olevaa tarinaa. Suosittelen Liechtensteiniin menijöille!

JEAN MICHEL JARRE

MAY 16, 2009

Ei Tina Turneria eikä Madonnan – vaan [Jean Michel Jarre](#)! Jarren La Défense -konsertin televisiointi joskus 90-luvulla teki minuun vaikutuksen ja sen jälkeen on aina ajoittain tullut niin kuunneltua kuin katsottua (televisiosta) Jarrea. Helsingin konsertti 1997 jäi väliin – mutta nyt piti käydä Hartwall Areenalla kuuntelemassa 60-vuotiaasta Jarrea. Ihan hieno konsertti, niin musiikin kuin valoshown osalta: aika jännä aloitus kun eteen ilmestyy iso vaalea kolmio, jossa näyttää vesi virtaavan ja jonka keskeltä nousee käsi. Tai valonsäteillä harpun tapaan “soitettu” musiikki. Suomen konserttiin Jarre oli myös sisällyttänyt pienen pätkän haitarinsoittoa! Ja elokuussa Suvilahdessa Kraftwerk ... I’m the operator of my pocket calculator ...
Mutta tässä vielä Oxygene Part 4 (YouTubesta).

IIRISLAHDEN SILTA VÄHÄN ENNEN VALUUTA

MAY 18, 2009

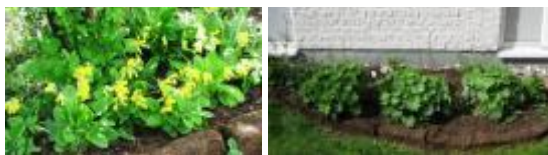
Toukokuun puoleenväliin mennessä sillan rauditus näyttäisi olevan tehtynä ja viime perjantaina aloitettiin kaiteiden laittaminen paikalleen – työt jatkuivat nyt jopa viikonloppuna, eli ehkä Skanska tavoittelee valuuta helatorstaiviikonloppuun mennessä?

Ensimmäiset moottoriveneet ovat – siltatyömaasta huolimatta – päässeet jo paikoilleen satamaan. Purjeveneillä lahdelle ei sitten enää koskaan olekaan pääsyä.

PUUTARHAN KEVÄTTÄ

MAY 24, 2009

Useimmat viime keväänä istuttamamme perennat ja perennapenkkiin kokoamamme luonnonkukat selvisivät hyvin talvesta. Osa jopa liian hyvin, kuten poimulehdet, jotka ainakin näin alkukeväästä tuntuvat nyt valtaavan elintilaa hitaammilta. Muutama lemmikki on talven aikana "hävinnyt" – tosin on myös mahdollista, että tulin niistä kitkeneeksi jonkun viime kesänä villisti kasvaneita krasseja ja unikkoja kitkiessäni. Tänä kesänä ajattelin kesäkukkien osalta yrittää kasvattaa niitä ensin sisällä purkeissa taimiksi ja sitten istuttaa niitä sopivan (?) harvakseltaan väleihin, viime kesän kesäkukkamassan opettamana (?).

Jalohortensioista ei ihan tiedä vielä, taimet selvisivät kyllä hengissä, sillä uusia lehtiä on tulossa maasta, mutta osassa taimia viime kesäiset oksat ovat edelleen paljaita, joitakin silmuja kyllä on, eli voihan olla, että ne vähän myöhemmin vielä innostuvat.

Ja kirsikkapuukin kukkii kohta, ensimmäiset kukat ovat jo auenneet:

Niin, ja siilit ovat palanneet. Muutamana iltana pähkinätarjoilussa on jo näkynyt parikin siiliä niistä nahistelemassa – vaikka kyllä niitä riittäisi molemmillekin!

VIITTAKARI CUP

MAY 27, 2009

S/Y Meriharakka on veljeni kipparoimana aloittanut kesän 2009 kilpailukauden Airiston vesillä – ja jopa voittanut yhden Turun Pursiseuran viikkokilpailujen lähdöistä! Voitosta (ja Sail Fast Teamistä) lisää [tiimin sivuilla](#) – ja Viittakari Cupista lisää [pursiseuran sivuilla](#).

AMMATILLISIA OPINTOJA

MAY 31, 2009

Ammatilliseen koulutukseen on nykyisin vaikeampi päästä kuin lukioon – ja kauneudenhoitoala on kuulemma yksi vaikeapääsyisimmistä opintoaloista, mutta kummityttöemme Satu päätti keväällä toisen opintovuotensa Turun ammatti-instituutin parturi-kampaajalinjalla – hyvä Satu!

Toisen vuoden opinnoista Satu kommentoi, että opiskelu toisena vuotena oli aika samanlaista kuin ensimmäisenäkin vuotena, mutta asiakaspalvelua on ollut enemmän, välillä neljäkin kertaa viikossa ja useampia asiakkaita päivässä. Permanentit, värit, hoidot ja leikkaukset tehdään jo melko itsenäisesti. Uutena tekniikkana on opeteltu laser-hoitoa hiustenlähtöön. Permanentin näyttökoe tehtiin kuluneena opintovuotena ja sen arvosana tulee näyttötodistukseen. Kieliopinnoissa (englanti ja ruotsi) on opeteltu ammattisanastoa, jotta asiakkaiden palvelu myös ruotsiksi ja englanniksi sujuisi sitten aikanaan.

Paitsi asiakaspalvelua koulussa sisältyi toiseen opintovuoteen myös työssäoppimista – päättyneenä vuonna sitä oli tammi-helmikuussa 4 viikkoa ja kolmantena (viimeisenä) opintovuonna sitä onkin sitten 9 viikkoa (säästötoimista johtuen, normaalisti sitä olisi kolmantena vuonna 6 viikkoa).

Satu työskenteli tammi-helmikuun viikot [Butik-kampaamossa](#): värin levityksiä, värin pois pesuja ja yleensä hiusten pesuja – ja siinä sivussa myös asiakaspalvelua (=puhelimeen vastaamista) ja kirjallisia töitä (=kuittien mapittamista) – eli laidasta laitaan kampaamon töitä. Satu tuntuikin viihtyvän työharjoittelupaikassa – ja työharjoittelupaikka tuntui olevan häneen tyytyväinen, koska hän saa myös kesällä työskennellä samassa kampaamossa jonkin verran, joten osa kesätöistä on ihan alan töitä.

26. JA 19. NAISTEN KYMPPI

MAY 31, 2009 [PSCHILDT](#) 3 COMMENTS

Naisten kymppi järjestettiin tänä keväänä siis 26. kerran ja minä osallistuin 19. kerran. Tällä kertaa n. 23 asteessa ja auringonpaisteessa kyppinkin juoksemisessa piti jo vähän miettiä nesteytystä ...

3 THOUGHTS ON “26. JA 19. NAISTEN KYMPPI”

1. **Anonymous**

[JUNE 1, 2009 AT 6:47 PM](#) Mikä aika??

2. **Anonymous**

[JUNE 1, 2009 AT 6:48 PM](#) Niin se oli Eero joka kyseli aikaasi??

3. **Pirkko**

[JUNE 1, 2009 AT 7:11 PM](#)

Naisten kympin ideanahan on, ettei aikaa oteta. Mutta sanottakoon nyt kuitenkin, että juoksin (tai hölkkäsin ... jos juoksun rajana on 6 min/km) koko matkan. Sunnuntainen reitti oli muuten vaihteeksi mielestäni huono siinä mielessä, että se ylitti useita Helsingin vilkasliikenteisimpiä katuja ja juoksijat pysäytettiin monessa kohdassa pitkähköksikin aikaa kun autoja päästettiin välillä menemään.

MYYN TI-INSINÖÖRIKSI

JUNE 2, 2009

Veljentyttäreni Tiia opiskelee Turun Ammattikorkeakoulun [tuotantotalouden koulutusohjelmassa](#).

Tiian opintoihin liittyvistä kommentteista voi joko päätellä, että ammattikorkeakoulussa opiskelu ei ole ihan hirveän vaativaa – tai sitten, että Tiia on itse asiassa aika fiksu ... hän on nimittäin kuluneen kahden vuoden ajan (kuten jo lukiovuosinaanakin) käynyt opintojen lisäksi melko tiiviisti töissä lähes koko ajan, jopa 18 tuntia viikossa. Opinnot käsittävät teknisiä ja kaupallisia aineita – ja erilaisia projekteja tehdään paljon, parhaimmillaan projekteja voi olla viisikin rinnakkain meneillään ja sitten niiden deadlinet osuvat pahimmillaan ihan samoille viikoille (kuten töissäkin, toim. kommentti).

Perusopintojen jälkeen (toisena opintovuotena) alkavat ns. moduulipinnot, joilla voi painottaa opintojaan hiukan – Tiia on valinnut näistä myynti- ja ostomoduluut (tuotannon saa hoitaa joku muu).

Nyt Tiialla on kaksi vuotta opintoja (ja opiskelijarientoja ja opiskelijaelämää) takana ja kolmannen vuoden syksyllä opinnot jatkuvatkin vaihteeksi Thaimaan Phuketissa (Prince of Songkla University). Vaihto-opintosyöksyn jälkeen tarkoitus on palata taas Turkuun ja valmistua näiltä näkymin keväällä 2011.

Insinöörin tutkintoon ammattikorkeakoulussa kuuluu myös työharjoittelua, kolmena keväänä. Onneksi Tiian vakituinen työpaikka on tarjonnut myös mahdollisuuden työharjoitteluun työtehtäviä hiukan vaihtelemalla – osalle opiskelijoista harjoittelupaikan löytäminen tätä keväänä on ollut vaikeaa. Kuvassa Tiia keväällä lukuvuoden päättyessä – ja insinööriopiskelijoille sopivaan tapaan – seuraamassa PGP (Polkuauto Grand Prix) –kisoja Varvintorilla.

VOITTOISA S/Y MERIHARAKKA

JUNE 4, 2009

Veljeni [menestys purjehduskilpailuissa](#) tällä kaudella jatkuu!

SILTA JO MELKEIN VALMIS ...

JUNE 7, 2009

Nyt, kesäkuun alussa, on sillan tukirakenteet jo kaikki purettu ja toisessa päässä siltaa on jo tehty sille johtavan tienkin pohja. Sillan pitäisi valmistua heinäkuun loppuun mennessä – ja näiltä näkymin varmasti valmistuukin!

UUSIIN TEHTÄVIIN HEINÄKUUN ALUSTA

JUNE 8, 2009 PSCHILDT 1 COMMENT

Vajaan kahden vuoden Nokia-kokemuksen perusteella alkukesä taitaa olla Shared Accounting Services -yksikössä organisaatiomuutosten aikaa. Vuosi sitten siirryin General Accounting -yksikön Payment Development -tiimin vetäjäksi ja nyt tehtäväni muuttuvat taas hiukan. General Accounting -yksikön kehitysresurssit kootaan yhden esimiehen (tai tässä tapauksessa esinaisen) alaisuuteen ja hänen tukenaan yksikössä on jatkossa kaksi Accounting Process Owneria, jotka asiamielessä vastaavat kumpikin oman alueensa kehityshankkeista: minä pääkirjan ja maksuliikenteen osalta, kollegani käyttöomaisuuden, sisäisen laskennan ja raportoinnin osalta. Eli esimiestehtävät vaihtuivat asioiden osalta hiukan laajempaan alueeseen.

Shared Accounting Services -yksikön osalta YT-neuvottelut ovat tältä erää ohi – ja vaikkakin lähtijöitä niin vapaaehtoisesti ja vähemmän vapaaehtoisesti oli aika lähelläkin minua, niin vähemmän vapaaehtoisia lähtijöitä oli lopulta paljon vähemmän kuin alkuun ennakoitiin ja ainakin osa heistäkin löysi hetimiten uuden työpaikan Nokian sisältä tai muuten.

ONE THOUGHT ON “UUSIIN TEHTÄVIIN HEINÄKUUN ALUSTA”

1. **Kirsi**

JUNE 9, 2009 AT 9:36 AM

Onnea uusiin haasteisiin! Kyllä se vaihtelu aina virkistää

ENSIMMÄISEN KESÄLOMAVIIKON SÄÄENNUSTE

JUNE 11, 2009 1 COMMENT

Vuorossa maiden bongaus Balkanilla – ja Suomen sateisen juhannuksen välttäminen ...

ONE THOUGHT ON “ENSIMMÄISEN KESÄLOMAVIIKON SÄÄENNUSTE”

1. **Eero**

JUNE 12, 2009 AT 9:37 AM

Tässä sitä valmistaudutaan kosteaan Pyytinkarin kisaan;-) No eikähän sitä hellettä tule myös Suomeen.

HIUKAN OUDOMPI RETKIKOHDE

JUNE 15, 2009

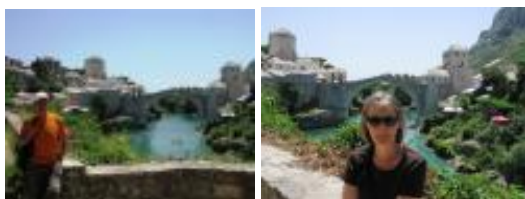
Dubrovnikistä pääsee helposti päiväretkillä vierailemaan naapurivaltioissa Bosnia-Hertzegevinassa ja Montenegrossa. Mutta halusimme lisäksi käydä [Sprskassa](#), joka on osa Bosnia-Hertzegevinaa, mutta autonominen alue – etenkin kun matkaa Trebinjeen on alle 30 kilometriä. Nettisurfhaus aiheesta tuotti tosin joitakin mielenkiintoisia tuloksia, kuten esimerkiksi, että Kroatian rekisterissä olevaa autoa ei välttämättä kohdella siellä hyvin tai että kaikki taksinkuljettajat eivät ota sinne kyytiä – mutta hotellin vastaanoton avustuksella löysimme kuitenkin taksinkuljettajan, joka oli halukas viemään meidät rajan yli Trebinjeen ja toimimaan kevyesti oppaanamme pienessä kaupungissa.

Trebinjessä katsastimme mm. Arslanagićin (Perovican) sillan, Trebišnjica-jokea, kyriirisillä kirjaimilla olevia kylttejä ja Yugo-autoja.

Ja oppaamme oli sitä mieltä, että ei Sprskan alueelle tuleminen ole enää mitenkään erityisen riskialtista (vaikka paikoittikin valkoisen mersunsa huolellisesti ensimmäiselle vartioidulle parkkialueelle). Mutta turisteja Trebinjessä ei kuitenkaan tainnut meidän lisäksi tänä maanantai-aamupäivänä juuri muita olla ...

MOSTAR, BOSNIA-HERTZEGOVINA

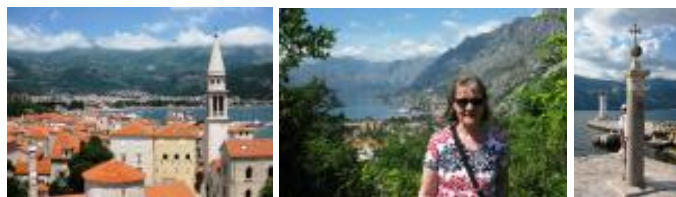
JUNE 17, 2009

Tiistaina osallistuimme sitten tavanomaisempaan turistiretkeen – aika iso osa Dubrovnikiin tulevista turisteista taitaa käydä myös Bosnian puolella katsomassa Mostarin uutta vanhaa siltaa. Uutta, koska silta ammuttiin ja pommitettiin hajalle sodan aikana vuonna 1993, mutta on sittemmin rakennettu uudelleen samoista materiaaleista ja samaan malliin kuin vanha silta. Mostarin monien talojen julkisivuissa näkyy sodan jäljet edelleen selvästi ja kaupungin asukkaat pysyvät enimmäkseen “omilla” puolillaan, joko muslimien tai kroattien puolella. Kroatiasta Bosniassa käyntiin osalla matkailijoita (ja paikallisia) liittyy myös ostosten teko (kuten Suomi Tallinna välillä) – hinnat Bosniassa ovat vielä todella alhaisia, esimerkiksi ½ litran cokispullo 50 centtiä tai tupakkakartonki (jota emme ostaneet!) 16 euroa.

MONTENEGRO

JUNE 19, 2009

Montenegron puolellakin kävimme “vakioretkellä”, joka tarjosi (paitsi pitkäköjä odotusaikoja passintarkastuksissa rajalla) vierailun Budvan ja Kotorin kaupunkeihin ja pienen veneretken Perastin pienessä kylässä tekosaarelle rakennettuun pieneen kirkkoon. Montenegron “erikoisuus” muihin näihin maihin verrattuna oli euro valuuttana. (Jugoslavian jälkeen syntyneistä maistahan Slovenia on EU:n jäsen ja Kroatia ja Makedonia ovat ehdokasmaita, mutta Montenegro siirtyi euroon käyttöön samalla kuin muutkin euromaat).

BALKANIN KIERTOMATKA

JUNE 24, 2009

Otsikosta huolimatta olimme siis ihan tavallisella Aurinkomatkojen pakettimatalla kohteena Dubrovnik ja hotellina Cavtatin niemellä n. 20 km Dubrovnikista etelään sijaitseva Kroatian ylpeys – [Hotel Croatia](#). Valitsimme pienen kylän liepeellä olevan hotellin, koska tiesimme olevamme puolet päivistä retkillä ja väliin jäävinä päivinä suunnittelimme lähinnä oleilevamme, joten rauhallisella paikalla oleva hotelli tuntui hyvältä vaihtoehdolta. Ja joskaan Croatia-hotellista ei voi käyttää adjektiiveja pieni, kotoisa tai pittoreski, niin se tarjosi erinomaiset puitteet rantalomalle: uima-altailla oli tilaa, hotellin ranta (ravintoloinen) oli hyvä ja huonehintaan kuului internetyhteys. Hotellin ravintola oli tasokas ja kylpyläpalvelut, joista testasimme jalkahoidon ja kampaajan olivat hyviä ja edullisia.

(klikkaa kuvaa nähdäksesi lisää kuvia)

Dubrovnikissa kävimme pariin otteeseen, paikallisbussilla (12 kunaa) ja yhden paluumatkan Cavtatiin teimme veneellä (50 kunaa). Dubrovnikin vanhan kaupungin kiersimme osittain kaupunkia ympäröivää muuria pitkin – ostoskaupunki Dubrovnik ei ollut, mutta sen taisei jo lomaopas mainita etukäteen tyyliin rajoitetusti ostosmahdollisuuksia. Lasse sentään täydensi hiukan kesävaatevarastoon, mm. rantasandaaleilla.

Retkikohteemme: [Sprska](#), [Bosnia](#) ja [Montenegro](#), tulikin jo lyhyesti kuvattua matkan aikana. Ilmat kesäkuun alussa suosivat rantalomailua – bussiretkiin 30..35 astetta oli jopa hiukan liikaa. Sadetta ei lomaviikollemme osunut lainkaan – mutta edellisellä viikolla oli kuulemma satanut parikin päivää. Jugoslavian hajoamiseen liittyneiden sotien jäljet olivat vielä näkyvissä kaikkialla – niin koloina talojen seinissä kuin kuvauksissa elämästä näissä maissa sodan jälkeen, erityisesti Bosniassa, mutta myös rajanylityksessä Montenegron puolelle opas muistutti meitä, että tämäkin raja on ollut

vasta muutaman vuoden auki. En yleensä ole kovin kiinnostunut historiasta, mutta tämän viikon aikana oli pakko useampaan otteeseen etsiä netistä tietoa entisen [Jugoslavian hajoamisen vaiheista](#) ja yrittää opetella Balkanin nykytilannetta. Tällä matkalla näimme edes hiukan tämän alueen neljää valtiota, toista (tai kolmatta) matkaa alueelle jäivät vielä odottamaan Slovenia, Serbia, Kosovo ja Makedonia. Näistä tosin [Kosovo](#)on ei vielä taideta edes suositella matkustettavan. Jugoslavia oli myös yksi niistä maista, joissa [isäni](#) konsultoi telakkojen rakentamiseen liittyen 1980-luvun alussa ja hän muutamaan otteeseen myöhemmin suosittelee kovasti Dubrovnikissa käyntiä sitten kun se taas on mahdollista – mutta vasta nyt tulin siellä sitten käyneeksi.

ADRIATIC SHIPYARD BIJELA 1981

JUNE 27, 2009

Kroatian matkamme jälkeen päätin yrittää selvittää isäni päiväkirjoista, että missä ja koska hän tarkkaan ottaen Jugoslaviassa työskenteli ja aikani etsittyäni löysin oikean kohdan. Lokakuussa 1981 isäni matkusti [UNIDO](#)n edustajana auttamaan vuoden [1979 maanjäristyksessä](#) tuhoutuneen [Bijelan telakan](#) uudelleenrakennuksen suunnittelussa.

Vuonna 1981 matka Dubrovnikiin ei sujunut alle kolmen tunnin suoralla lennolla vaan matka alkoi 19.10.1981 reitillä Helsinki – Tukholma – Wien (tai oikeastaan siis Turusta: ”Eero ajoi lentokentälle”). Seuraavana päivänä matka jatkui Wienistä Belgradiin ja sitten parin päivän päästä Dubrovnikiin. (Tosin niin Wienissä kuin Belgradissa oli myös tehtävään liittyviä tapaamisia).

Kuukauden ajan isäni työpaikkana oli siis Bijelan telakka, mutta hän asui Igalon kylässä ja kävi lenkkeilemässä ja asioimassa myös läheisissä Herzeg-Novin ja Njivicen kylissä – ja muutaman kerran Dubrovnikissa. Isäni harrastukset näkyivät myös hänen matkan aikaisissa päiväkirjamerkinnöissään: lintuhavainnoista mainitsemisen arvoisia olivat ainakin kuningaskalastaja ja peukaloinen ja matkan aikana luettuja kirjoja esimerkiksi Björn Kurtenin Den svarta tigern. Vasta 11.11. saapui ensimmäinen kirje kotoa (Pirkolta!) ja 13.11. ilta Belgradissa kului Suomen kuvalehteä lukien (jonka Pirkko oli lähettänyt).

Paluumatka Dubrovnikista alkoi 12.11. ja muutaman Belgradissa vietetyn päivän jälkeen matka Suomeen kulki tällä kertaa reittiä Belgrad – Wien (yöpyminen) – Kööpenhamina – Helsinki (yötä Pirkon luona) – Turku, jonne isäni palasi tasan kuukauden päästä lähdöstä, 19.11.1981.

Kartassa keltaisella merkitty isäni matkaan liittyvät paikannimet, vihreällä ympyröitynä Montenegron turistiretkemme pysähdyspaikat. Bijelan telakoista opas kertoi, että esimerkiksi Viking Linen laivoja on siellä maalattu.

UUSI AIKAKAUSI 1

JULY 1, 2009

1. heinäkuuta alkaen meillä(kään) ei sitten enää ole lainkaan lankaliittymää. Osaltamme siitä luopuminen kesti näinkin kauan koska aikoinaan kotiimme asennettu hälytysjärjestelmä käytti lankaliittymää, mutta kun sillekin lopulta saatiin oma GSM-liittymä, niin sanoimme lankaliittymän irti.

UUSI AIKAKAUSI 2

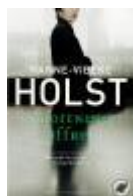
JULY 1, 2009

Irislahden kiistelty rantaraitin silta on nyt valmis – ainakin siitä voi jo vapaasti kulkea, vaikka taitavat sillanrakentajat vielä muutamana päivänä purkaa työmaata. Mutta kaikki kieltoimerkit on jo poistettu! Eli siitä vaan, toivottavasti kevytliikenne nyt siirtyy takapihamme edestä kulkevalta kävelytieltä tuolle uudelle sillalle ...

DROTTNINGOFFRET

JULY 6, 2009

FST-kanava on myös Suomessa näyttänyt ruotsalaiset televisiosarjat Kronprinsessan ja Kungamordet. Toisen näistä päättyessä selvästikin “kesken” aloin etsiä netistä tietoa siitä, että tuleeko näille jatkoa jossain vaiheessa ja löysinkin tiedon, että kirjailija [Hanne-Vibeke Holst](#) on jo kirjoittanut trilogian kolmannen kirjan, mutta keväällä se oli tarjolla vasta tanskaksi, enkä uskonut siitä tanskaksi selviäväni ... mutta alkukesästä se sitten ilmestyi ruotsinkielisenä käännöksenä, jonka sitten ostin ja viimeisen parin viikon aikana luin. Nyt jään sitten vaan odottamaan, että FST, toivottavasti jo vuoden 2010 aikana, näyttää tämän trilogian kolmannenkin osan Suomessa – kirjana tarina oli hyvä, ja aikaisemmista televisiosarjoista päätellen voisin odottaa [televisiototeuksen](#) tästäkin olevan hyvä. Trilogian ensimmäinen osa, Kruununperijä suomeksi, onkin tullut uusintana FST:ltä tänä kesänä.

TYÖMATKAPYÖRÄILIJÄ

JULY 9, 2009 PSCHILDT 1 COMMENT

Tänä kesänä ilmat ovat useimpina päivinä suosineet työmatkapyöräilyä – ja Lasse onkin parhaimmillaan 4 päivänä viikossa pyöräillyt n. 25 km suuntaansa olevan työmatkansa. (Pirkko sen sijaan on kulkenut 5 km:n työmatkansa autolla!)

ONE THOUGHT ON “TYÖMATKAPYÖRÄILIJÄ”

1. **Eero**

JULY 9, 2009 AT 8:05 PM

Näyttää aika sporttiselta. Mahtaako uskaltaa enää lähteä lenkille Lassen kanssa...

LOMALLA HEINÄKUUSSA(KIN)

JULY 10, 2009

Toinen pätkä kesälomaamme alkaa huomenna – oli jo oikeastaan aikakin, siinä mielessä ainakin, että töissä alkoi jo tällä viikolla olla aika hiljaista ... Alustava ajatuksemme keväällä oli, että vietetään vaihteeksi lomaa kotiseudulla, mutta lomaviikkojen lähestyessä tulimme sitten kuitenkin tehneeksi vähän muitakin suunnitelmia. [S/Y Meriharakka](#) olisi käytettävissämme ensi viikolla ... mutta katsotaan nyt vähän miten sääennusteet, sateisiin ja/tai koviin tuuliin emme taida edes Turun saaristoon viitsiä lähteä. Pieni matkakin tuli sitten kuitenkin varattua – muutama päivä Budapestissä. Ja voisihan sitä ehkä harkita taas kerran Tall Ship Race -ruuhkan katsastamista Turussakin. Ja vaikka näistä ei mikään muu kuin tuo (jo varattu) Budapestin matka toteutuisi, niin eiköhän kolme heinäkuun viikkoa kulu lomalla vaikka Espoossa ja lähiseuduilla turhankin nopeasti!

S/Y MERIHARAKALLA KESÄLLÄ 2009

JULY 16, 2009

Veljeni kesälomasuunnitelmat jättivät oman veneen vapaaksi kuluneella viikolla ja käytimme sitten hyväksemme mahdollisuutta verestää aikaisempien vuosien purjehdusmuistoja niin veneen kuin Turun saariston osalta. Säätkin enimmäkseen suosivat – tai ainakin melkein – tuulista oli hiukan pulaa, mutta parempi niin, kuin että jo taidot hiukan ruosteessa olisimme joutuneet kovaan tuuleen ja ehdimme vajaassa viikossa näkemään lähinnä Rymättylän ja Korppoon saaristoa. Turun Pursiseuran jäsenyyskin sai taas katetta kun yövyimme niin [Pyytinkarilla](#) kuin Tjärulotissa (jonka pieni sauna on mielestäni jotenkin saarten paras kesäsauna). Kesän lyhyt purjehdus muistutti myös mieleen, että tämä jos mikä on harrastus säiden armoilla ja siksi aikaa olisi hyvä olla enemmän, jotta välipäivät tuulen puuttumisen tai sateen takia eivät häittäisi.

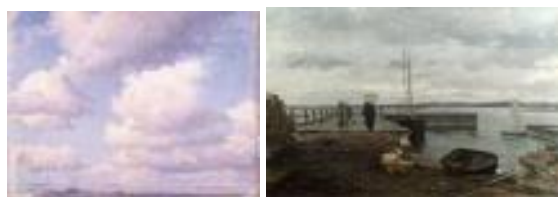
[Täällä](#) muutama Lasse/Pirkko ruorissa -kuva tältä kesältä.

PILVIÄ – ESPOO, BUDAPEST JA BRATISLAVA

JULY 23, 2009

Kesäloman purjehdusosuuden jälkeen vietimme muutaman päivän Espoossa ja kävimme mm. Gallen-Kallelan museon Pilvi -näyttelyssä. Pidin erityisesti Järnefeltin ja Westerholmin töistä. (Suosikkien valinta ei itse asiassa ollut kovin vaikeaa, aika monet pilviyritelmät olivat mielestäni melko tökeröitä, tunnettujenkin taiteilijoiden sellaiset!)

Seuraavana lomaohjelmassa oli vuorossa Budapest ja Bratislava. Lisää tästä kesämatkasta hiukan myöhemmin, mutta oheisena muutama pilvikuva sieltäkin päin – 4 vuorokauden matkallamme 3 päivää olivat hiukan pilvisiä, onneksi, sillä pilvetön päivä heinäkuisessa Budapestissä onkin jo kaupunkituristille melkein turhan lämmin. Pilvet Tonavanjokilaaksossa näyttivät tältä:

BUDAPEST JA BRATISLAVA

JULY 27, 2009

Sanovat, että suomalaiset ovat tänä kesänä päättäneet lomamatkoista aikaisempaa myöhemmin – niin siis mekin päätimme tällä kertaa vain kaksi viikkoa ennen matkaa, että käytetään nyt kuitenkin osa varsinaisesta kesälomasta ulkomaan matkailuun ja varasimme lyhyen “pakettimatkan” Budapestiin. (Ensimmäinen kerta kun varasimme Finnairilta lento + hotelli -paketin, jonka myyjäksi osoittautui Area – ja jonka hotellivalikoimasta valittu neljän tähden hotelli City Inn osoittautui melko vaatimattomaksi, olisi kannattanut viitsiä etsiä hotelli erikseen vaikka [Booking.com](https://www.booking.com)ista, etenkin kun hyvätkin hotellit Budapestissä ovat melko edullisia.) Budapestin valitsimme, koska Lasse ei ollut käynyt aikaisemmin Unkarissa (ja Pirkkokin oli käynyt siellä vain lyhyellä työmatkalla) – ja sieltä saattoi melko helposti tehdä päivämatkan Bratislavaan Slovakiassa (uusi maa molemmille!).

Budapestissä aloitimme tavanomaisella [kaupunkikierröksellä](#), jonka aikana näimme kolmen tunnin aikana päänähtävyydet: Parlamenttitalon, linnan aluetta, Kalastajalinnakkeen, Sankarten aukion ja kaupungin Gellert-vuoren näköalapaikalta. Omatoimisesti ylitimme sitten vielä kävellen Ketjusillan, kävimme Suuressa kauppahallissa, katsastamassa Gellert-hotellin kylpylän ja testaamassa kaupungin kuuluisimmat kahvilat Gerbeaudin ja Cafe New Yorkin. Erityisesti jälkimmäinen teki oikeasti vaikutuksen! Shoppailumatkaksi matkaa emme varsinaisesti olleet ajatelleet, mutta Váci utcalta, Deák Ferenc -kadulta ja Westendin ostoskeskuksesta mukaan tarttui kuitenkin muutama paita kummallekin ja Lasselle jopa uudet farkut. (Bratislavassa Pirkko sortui ostamaan loppuunmyynnistä sitruunanväriset aidot Crocsit hintaan 29 euroa!)

Bratislavassa kävimme junalla – lähtö Budapestistä 9:28, takaisin Budapestissä 18:32 ja aikaa Bratislavassa n. 4 tuntia (käytännössä hiukan vähemmän, koska junat olivat kumpaankin suuntaan hiukan myöhässä). Wienistä Bratislavaan olisi päässyt helpommin, mutta me satuimme nyt olemaan Budapestissä. Bratislavan vierailuun olimme valmistautuneet vähän heikosti, nähtävyyksistä luimme vasta edellisenä iltana hitaalla “pummi”-internetyhteydellä hotellissa (City Innin internet-yhteys ei toiminut, yksi miinus lisää hotellille!), mutta “selvisimme” kaupungista kuitenkin ihan kohtuullisesti. Sininen kirkko oli sarjassamme eri kaupunkien loputon määrä kirkkoja

oikeasti hiukan poikkeava oikeasti vaaleansinisellä julkisivullaan. Tonava löytyi täältäkin ja vanhan kaupungin aukiolla myytiin kojuissa matkamuistoja – euroilla. Bratislavan retken elämysosuuteen kuului myös junamatkan lippujen osto Keleti-asemalta: täällä käsityö oli vielä valtaa ohi tietokoneiden. Ja paluumatkalla reilaajien täyttämä asema (ja sittemmin juna) oli meille, pääosin lentomatkailijoille, kokemus sekoin. (Lentomatkailuun liittyen muuten, Budapestin takseista kun turisteja tavataan varoitella, niin tilasimme etukäteen autokuljetuksen lentokentältä hotelliin ja takaisin ja hintaan 18 euroa suuntaansa).

Budapestissä tapasimme myös Lassen siellä matkatöissä olevan työkaverin ja hänen (filippiiniläisen) vaimonsa illallisen merkeissä – ja illallisen jälkeen jaksoimme vielä käydä ihailemassa Linnaa ja Ketjusiltaa iltavalaistuksessa (oli kuulemma ensimmäinen kerta Lassen jo viikkoja kaupungissa olleelle työkaverillekin, että oli illalla keskustassa liikkeellä!).

LADY GAGA JA TALL SHIPS RACE

JULY 29, 2009

Kaksi kesätapahtumaa, joihin emme osallistuneet ... Mutta nuorin kummityttöemme Petra kävi ystävänsä Jassun kanssa Lady Gagan -konsertissa Kulttuuritalolla eilen. Teini-ikäiset tytöt eivät parin päivän Helsingin vierailullaan enää aikuisia paljoa kaivanneet – mutta kuljetuspalvelu ja pieni rahallinen tuki shoppailuun, Linnanmäellä käyntiin tai

ruokailuun kelpaa edelleen
Mutta oikeasti, ihan kiva oli taas nähdä tyttöjä!

Tall Ships Race taas liittyy tyttöihin sikäli, että yllä oleva loistava kuva tämän vuoden Tall Ships Racen purjeiden paraatista Airistolta on Jassun (Jasmin Linke) ottama.

VIELÄ YKSI KESÄRETKI

AUGUST 2, 2009

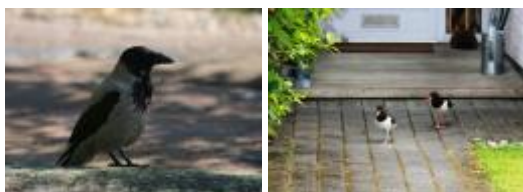
Purjehtimisen ja ulkomaan matkailun jälkeen päätimme vielä ”kokeilla” automatkailua kotimaassa. Tosin hyvin hillitysti, vain yhden päivän ja vain reitin Espoo – Riihimäki – Hämeenlinna – Tuulos – Lammi – Lahti – Espoo verran. Retken pääkohteena oli isäni hauta Lammilla, jolla olemme tavanneet edes parin-kolmen vuoden välein käydä, mutta jo perinteisesti tällä retkellä käymme myös [Kauppakeskus Tuulosessa](#) ja usein myös Lahdessa Vesijärven rannalla. Riihimäen liepeiltä löytyi tänä vuonna myös retkeilyvaatteiden [tarjousmyymälä](#), jossa piti poiketa. Niin, ja Lammilla pitää nähdä paitsi hautausmaa ja kirkko, myös Ormajärvi ja sen rannalla oleva urheilukenttä ja Lammin Osuusmeijerin rakennus – nämä kaikki siksi, että nämä paikat ovat jääneet mieleeni isäni kanssa aikoinaan Lammilla tekemistämme retkistä.

Hautakivi alkaa jo olla harmaantunut ja jäkälöitynyt, mutta se kai kuuluu luonnonkiven luonteeseen – ja kun isä luonnonkiven Eerolasta (kesäpaikasta) hautakivekseen halusi, niin kaipa hän sitten halusi sen myös vähitellen “maastoutuvan”.

KESÄN LINTUJA

AUGUST 5, 2009

Kesälomamme aikana saimme naapureiltamme viestin, että ovellamme on käynyt meriharakka-pari! Heidän mielestään meriharakat “sopivat” kovin hyvin pihallemme – tämän blogin säännöllisiä lukijoita kun ovat, hekin. Eli oikealla olevan hienon meriharakkaparikuvan saimme naapureiltamme kotiin palattuamme.

Vasemmalla olevan variksen Lasse kuvasi jollain kesäisellä valokuvausretkellään. Varis taas on sikäli kuulunut tähänkin kesäämme, että siinä missä haluaisimme ruokkia pihamme siilejä mm. maapähkinärouheella, niin yritämme lähes joka ilta hätistellä isompia lintuja, erityisesti variksia, harakoita ja lokkeja pois ruokakupilta.

HELTEINEN VIIKONLOPPU VORMÖN SAARELLA INKOSSA

AUGUST 10, 2009 PSCHILDT 1 COMMENT

Nokia tarjoaa henkilökunnalleen mahdollisuuden vuokrata mökkejä muutamassa paikassa Suomessa ja kokeilimme tarjonnasta ensimmäiseksi kesäisen viikonlopun Vormössä. Saarella (josta Nokian käytössä on vain osa länsipuolesta) on parikymmentä mökkiä, joissa on sähkö, muttei juoksevaa vettä (eikä sisä-wceitä) ja muutama sauna. Mukavuuksiltaan mökkiviikonloppu jäi alle purjehdusviikonlopun ja jotenkin ajatus, että nyt ollaan sunnuntai-iltaan asti tiukasti tällä saarella tuntui oudolta (vaikka mitään tarvetta pois ei ollutkaan) – purjeveneellä kun voi teoriassa aina ajatella niin halutessaan vaihtavansa paikkaa. Mutta, todella kesäisessä säässä oli saarikin ihan hieno paikka. Ja pääsihän sieltä “poiskin” – kiersimme sentään ihan reilun kokoisen saaren soutuveneellä! Soutureittimme sivusi saaren pohjoispuolitse kulkevaa “puutarhaväylää”, jossa kauniina sunnuntaipäivänä oli todella paljon veneitä – ja ohittipa Kristina Brahekin meidät päiväristeilyllään matkalla Helsingistä Jussaröhön ja Tammisaareen. Ja jos olisi omannut enemmän mökkeilyyn sopivia harrastuksia, kuten kalastus, marjastus tai sienestys, niin saarella olisi tietysti ollut vaikka mitä tekemistä.

Me sitten lähinnä retkeilimme (näimme peurankin!), söimme, luimme ja iltaisin katsoin kannettavalla Numb3rs -sarjan kolmatta tuotantokautta.

ONE THOUGHT ON “HELTEINEN VIIKONLOPPU VORMÖN SAARELLA INKOOSSA”

1. Jaakko

AUGUST 10, 2009 AT 10:42 PM

Ullan mökki olisi ollut noin 4 km päässä Degerön länsipuolella, ei olisi ollut juurikaan pidempi soutumatka kuin suorittamanne saaren kierto.

KRAFTWERK

AUGUST 14, 2009

Torstai-iltana näimme [Kraftwerkiä](#) livenä toisen kerran Helsingissä (ensimmäinen kerta helmikuussa 2004, olimme paikalla silloinkin, totta kai!). Konsertti oli osa Flow-festivaalia Suvilahdessa ja kesän säät suosivat tätäkin tapahtumaa – ilta oli riittävän lämmin ja kirkas ulkoilmakonsertille. (Helsinki ei konserttia kuitenkaan suosinut kuten Madonnan, metro lopetti kulkemisensa normaaliin tapaan jo kauan ennen konsertin päättymistä puolen yön maissa joten mm. keskustaan meneviin busseihin riitti ihmisiä – keskustasta Espooseen otimmekin sitten jo suosiolla yöllä taksin.) (Kraftwerkin sivuilla valitsemalla INFOn sijaan VIDEO:n pääset katsomaan yhtyeen musiikkivideoita – aika hyvä valikoima kappeleita tuoltakin tuntuu löytyvän.)

Helsingin Sanomat kirjoitti ennen konserttia vähän enemmänkin Kraftwerkistä – ja konsertin jälkeen.

MAABONGAUKSEN STATUSTA KESÄN JÄLKEEN

[AUGUST 17, 2009 PSCHILDT 2 COMMENTS](#)

Kesä, tai ainakin kesälomat, sitten menivät – ja näiden lomien jäljiltä tilanne erityisesti Euroopan maiden bongauksen osalta on seuraava:

Varsinaisia maita on läntisessä Euroopassa molemmilta jäljellä vain Slovenia ja Andorra. Lisäksi kun Traveller's Century Clubin [listassa](#) monet saaret ja itsehallintoalueet ovat siinä "maa"-statuksella, niin näitä saaria Euroopassa (tai sen läheisyydessä) puuttuu vielä joitakin. Vatikaanissa Pirkko kävi jo lukioaikana – mutta Lasselta se on vielä kokematta. Itä-Euroopan maiden bongailu ei ole meitä vielä oikein kiinnostanut, mitä nyt Lasse on käynyt jo vuosia sitten Romaniassa ja Turkissa. Mutta – vaikkakin myös Euroopan osalta jotain vielä puuttuu – niin syys- ja talvilomamme suuntautuvat Euroopan ulkopuolelle, lokakuussa Aasiaan ja maaliskuussa Etelä-Amerikkaan. Ja se status: kesän 2009 jälkeen Lassella on kasassa 83 ja Pirkolla 75 maata.

2 THOUGHTS ON "MAABONGAUKSEN STATUSTA KESÄN JÄLKEEN"

1. **[Saksan kirjeenvaihtaja](#)**
[AUGUST 28, 2009 AT 7:36 PM](#)

Kuinkas on mahdollista, että te ette ole käyneet vielä Turkissa? Eikös Istanbul ole sellainen must-go?

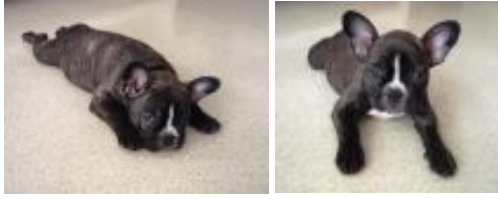
2. **[Pirkko](#)**
[AUGUST 28, 2009 AT 8:36 PM](#)

Istanbulin (kuten vaikka Romanian tai Gibraltarin) "ongelma" on, että Lasse ehti käymään siellä jo ennen kuin me tapasimme – ja nyttemmin kun olemme kohdevalinnassa enemmän tai vähemmän käyttäneet kriteerinä sitä, että mennään (molemmille) uusiin maihin, niin Istanbul ei ole päässyt listoille. Tosin kesällä myönnyin Unkariin, joka Lasselta puuttui, kun retki sieltä Slovakian puolelle Bratislavaan toi sentään minullekin yhden pisteen.

RANSKANBULLDOGGI LOCO

[AUGUST 24, 2009 PSCHILDT 1 COMMENT](#)

Nuoripari Satu ja Anssi saivat tänä kesänä uuden perheenjäsenen – ranskanbulldoggi Locon.

Loco tuli perheeseen 7-viikkoisena kesäkuun puolivälissä ja kesä koiranpennun kanssa olikin sitten erilainen kuin aikaisemmat kesät – pieni koiranpentu kun tuntuu sitovan siinä missä pienet vauvatkin. Elokuun puoleen väliin mennessä Loco oli kai ollut yksin kotona korkeintaan muutaman tunnin, mutta eiköhän se siitä vähitellen opi, yksinkin olemaan. Alkuun se ei nukkunut öitäkään, vaan sen kanssa joutui valvomaan kuten vauvojen kanssa yleensä joutuu!

Ranskanbulldogit ovat keskikokoisia koiria, täysikasvuisena säkäkorkeudeltaan 35 cm ja painoltaan 8-14 kg – nyt vielä alle 5 kiloinen Loco ei ylety edes sohvalle hyppäämään! Mutta on se jo oppinut antamaan tassua, menemään maahan ja sanat paikka ja ei.

Siisteyskasvatuskin on edennyt hyvin – tarpeita tehdään jo uloskin (joskin paperit kotona ovat edelleen tarpeen). Teräviä pentuhampaitaan se, pennun tapaan, testaa vielä joskus emäntään ja isäntään. Ranskanbulldogit eivät ole kovin urheilullisia, ryppyinen kuono ja pieni nenä eivät suosi lenkkeilyä, etenkin kuumalla ilmalla – mutta fiksuja niiden pitäisi olla (ja ainakin tämä yksilö kuulemma on!).

(Eläinrakkaan nuoren parin perheeseen kuuluu myös maaorava Manu, mutta vahinkojen välttämiseksi Manu ja Loco on ainakin toistaiseksi pidetty erillään toisistaan.)

ONE THOUGHT ON “RANSKANBULLDOGGI LOCO”

1. Penni

SEPTEMBER 10, 2009 AT 6:08 PM

Hei!

Ihanaa löytää uusi ranskisblogi, meillä on puolitoistavuotias Onni-ranskis:) Mukavaa lueskella muiden ranskisten ja omistajien arjesta! Loco näyttää todella hellyyttävältä.

BLOGIA UUDEMPIA SOSIAALISIA MEDIOITA

AUGUST 26, 2009

Pienenkin blogijutun kirjoittaminen vaatii aina aiheen ja hiukan “toimitustyötä”. Uudemmat sosiaaliset mediat kuten vaikka Facebook tai Twitter ovat tässä suhteessa merkittävän keveitä ja nopeita päivittää – ja siksi, kai, painopiste “nettijulkaisemisessa” helposti siirtyykin niihin.

tuntui kesän aikana keränneen uuden aallon minunkin ikäpolveni ihmisiä ja jokin pieni uutinen leviää sitä kautta jo yllättävänkin tehokkaasti: alle puoli tuntia

siitä, kun jonain päivänä olin päivittänyt pienen uutisen statukseeni Facebookissa puhelin soi ja soittaja kertoi kuulleensa asian pojaltaan, joka oli lukenut sen Facebookista! Alun jälkeen Facebook osaltani onkin keskittynyt pienten “mitä tänään tapahtui/mitä viikonloppuna on suunnitelmassa” -tyyppisten viestien välittämiseen – ja toisaalta muiden elämän seuraamiseen samalla tasolla. Myös ystävien valokuvien katsominen on mukavaa – jotenkin sellaisetkin ihmiset, jotka eivät tule muuten nettiin rakentaneeksi kuva-albumia, tulevat tehneeksi sen Facebookissa, luultavasti siksi, että se on Facebookissa todella helppoa.

Twitteriäkin olemme yrittäneet hahmottaa – sekin tarjoaa mahdollisuuden lyhyiden statusviestien helppoon välittämiseen – merkittävänä erona, että niitä lukeakseen kenenkään ei tarvitse kirjautua ystäväksesi vaan voit seurata ketä tahansa Twitterissä. Joten Sinäkin, joka et vielä halua tulla mukaan Facebookiin, voit halutessasi seurata tekemisiämme Twitterillä, tässä linkit: [Lasse](#) ja [Pirkko](#).

IIRISKAAREN SILLAN AVAJAISET

AUGUST 29, 2009

Iirislahteen rakennettu rantaraitin silta – joka on ollut käytössä jo lähes pari kuukautta – sai tänään nimensä avajaisseremonioissa. Tarjolla oli puheita (mm. Martti Tieaho ja Sirpa Hertell), kuorolaulua, nauhan leikkaamista – ja kahvia, pullaa ja yhteislaulua Café Merenneidossa.

(Lisää kuvia kuvaa klikkaamalla.)

PYÖRÄLLÄ LIIKENNEONNETTOMUUDESSA

SEPTEMBER 4, 2009 PSCHILDT 1 COMMENT

Kaksi viikkoa sitten perjantai-aamuna Lasse joutui työmatkallaan liikenneonnettomuuteen Kirkkonummella Masalantien vieressä kulkevaa pyörätietä ajaessaan, kun Tinanrinteeltä kolmion takaa tullut auto törmäsi pyörään. Lassella oli, luonnollisesti, kypärä, mutta se ei suojannut selkää, joka otti kaatuessa tällin ja jonka paraneminen ennalleen kestää parhaimmillaankin useita kuukausia. Onnettomuuspaikalta Lasse jatkoi matkaa ambulanssilla Jorviin, jossa joutui viettämään 2 yötä – ja sen jälkeen kotona sairaslomalla näiltä näkymin (ainakin) 3 viikkoa.

Auton ja autoilijan ei käynnyt mitenkään.

Alla vasemmanpuoleisessa kuvassa onnettomuuspaikka kartalla ja oikeanpuoleisessa kuvassa Lassen GPS:n rekisteröimä reitti kyseisenä aamuna – ensin kotoa Kauklahden kautta Masalaan normaaliin tapaan, mutta Masalasta sitten ambulanssilla Jorviin.

ONE THOUGHT ON “PYÖRÄLLÄ LIIKENNEONNETTOMUUDESSA”

1. Jukka

SEPTEMBER 4, 2009 AT 9:19 PM

Lasselle pikaista paranemista. Pelottavan tuttu tilanne pyöräijälle, aina joutuu väistelemään huolettomia autoilijoita.

AIKANSA KUTAKIN

SEPTEMBER 7, 2009

Kevättalvella 1993 ostimme Turusta Yliopistonkadulta yksiön “kesämökiksemme” – tai vierashuoneeksi itsellemme Turussa, jotta ei Pirkon siskon ja veljen lapsia tavatessamme tarvinnut nukkua kenenkään olohuoneen lattialla.

Vuosina 1993 – 2003 vietimme siellä parhaimmillaan yli 60 yötä vuodessa, viikonloppuja, lomia ja juhlapyyhiä. Lasten ollessa vielä pieniä Yliopistonkadulle yökylään tulemisesta välillä kilpailtiin tosissaan – kun yritimme pitää yksi lapsi kerrallaan periaatetta, kyse kun kuitenkin oli yksiöstä. Yksiön iso terassi teki siitä oikeasti käyttökelpoisen kesämökinä – eikä sijainti Turun keskustassa muutama kortteli torilta ja Aurajoen jokilaivojen läheisyydessä sekään ollut lomailuun huono.

Mutta, vuoden kuluvat, lapset kasvoivat ja mekin vietimme aika monta yötä kesässä purjeveneessä, joten syksystä 2001 alkaen vuokrasimme asuntoa kalustettuna aluksi lyhyempiä jaksoja, mutta pian jo useammaksi vuodeksikin kerrallaan. Syksystä 2008 alkaen Yliopistonkatu on ollut Pirkon veljentyttären Tiian asuntona – ja nyt lopulta lupasimme Tiialle, että hän saa jatkossa vuokrata asuntoa tyhjänä, eli kalustaa ja varustaa sen itse. Joten nyt olemme tyhjentäneet Yliopistonkadun asunnon ja vaikkakin se on edelleen omistuksessamme, niin nyt se on sitten muuttunut tavalliseksi sijoitusasunnoksi – sen aikakausi “kesämökinämme” taitaa olla 16½ vuoden jälkeen lopullisesti nyt ohi.

Erityisesti asunnon ensimmäisiin 8 vuoteen Pirkon siskon ja veljen lasten ollessa alkuun 0 – 14 vuotiaita mahtuu tosi paljon hyviä muistoja – osa näistä oheisessa pienessä kuvakavalkadissa näiden vuosien varrelta.

(klikkaa kuvaa päästäksesi kuva-albumiin)

SYKSYLLÄ MAAILMALLE

SEPTEMBER 13, 2009

Viime viikolle osui kaksikin uutista pitemmäksi aikaa maailmalle lähtevistä ystävistämme: veljentyttäremme Tiia matkusti Thaimaahan aloittaakseen siellä [syyslukukauden](#) ja ystäväni jo kansakouluajoilta asti, hammaslääkäri, matkusti Tansaniaan kehitysaputöihin, syksyksi ainakin. Ja Lassen veljenpoika perheineen on edelleen Lontoossa. Opiskeluaikaiset ystäväni toisaalta palasivat Sveitsistä Suomeen alkukesästä – hiukan siis paluumuuttoakin.

Thaimaassa, Tansaniassa ja Lontoossa on jo tullut käytyä, joten ehkä syksyllä emme kuitenkaan matkusta näihin maihin ystäviämme tapaamaan. Etenkin kun syksyn matkailu muutenkin on vielä hiukan epävarmaa kaikenkaikkiaan Lassen selän takia ... lähiviikkoina saanemme tietää miten syyslomamme käy.

VIIMEISIMMÄT UUTISET LASSEN SELÄSTÄ

SEPTEMBER 15, 2009

... luettavissa [Lassen Twitteristä](#).

AURINGONKUKAT

SEPTEMBER 19, 2009

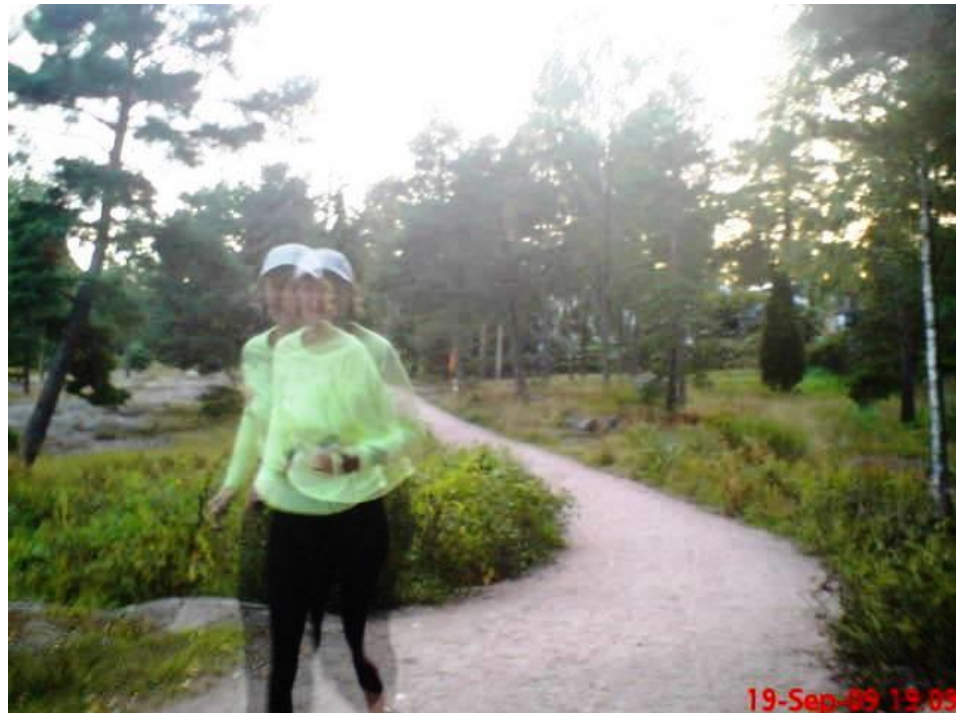
Istutin keväällä perennapenkkiin kesäkukiksi auringonkukkia – enimmäkseen lyhytkasvuista lajiketta, joka kukki ihan ajallaan jo viikkoja sitten. Mutta kylvin myös muutaman siemenen viime kesänä Scilly-saarilta ostamastani “turistipaketista” ja ilmeisesti ne eivät sitten olleet kovin lyhytkasvuista lajia! Jossain vaiheessa ajattelin, kun kukka kasvoi kovasti pituutta, että sehän näkyy sitten kivasti keittiönpöydästäimme (kuvassa pieni neliönmuotoinen ikkuna), mutta turha toivo, siitä se vielä kasvoi ainakin ½ metriä yli ...

JUOKSIN SITTEEN PUOLIMARATONIN

SEPTEMBER 19, 2009

... tai juoksin
itsekseni
hiljalleen Espoon
Rantamaratonin

puolimaratonreitit, en siis osallistunut varsinaiseen tapahtumaan. Aikaa meni n. 3 tuntia – olihan se aika pitkä matka, mutta piti kokeilla, että jaksanko sen, kun yleensä juoksen 6 km:n vakiolenkkiä ja korkeintaan kerran kuussa ehkä yhden 10 km:n lenkin.

Varsinainen Rantamaraton juostaan vasta huomenna, tänä vuonna sitten myös Iiriskaaren uudella sillalla ponttonisillan sijaan.

ONNISTUNUT VÄLIVUOSISYNTYMÄPÄIVÄ

SEPTEMBER 26, 2009

Punainen Risti
Veripalvelu

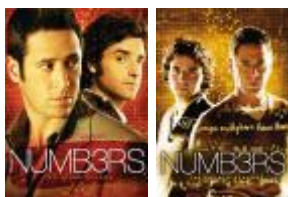

Tässä iässä syntymäpäivä ei enää ole kovin iso juttu – ainakaan [täysien kymmenlukujen](#) väliin jäävät sellaiset. Mutta perjantaista muodostui osin suunnitellusti, mutta pääosin sen kummemmin suunnittelematta oikein onnistunut syntymäpäivä! Aamuksi aviomies oli etsinyt YouTubesta tänä syksynä alkaneita espanjanopintojamme tukemaan [onnittelulaulun](#) espanjaksi. Työpaikalla sattui olemaan tarjolla tilaisuus luovuttaa verta ja monen vuoden tauon jälkeen kävin [verenluovutuksessa](#), 47. kerran – lahja tuntemattomalle siis! Työpaikan kahvilassa, joka perjantaisin myy myös ruokaa kotiin, sattui olemaan tarjoilla kauraomenamuropaistos, joka iltapäivällä kotona kelpasi loistavasti syntymäpäiväkakuksi vaniljakastikkeen kera. P-City paikoitus oli jostain syystä päättänyt lähettää meille 3 tunnin ilmaiseen paikoitukseen oikeuttavan parkkilipun – juuri kun olimme illaksi menossa kaupunkiin teatteriin. Ja päivän kruunasi siis *Så som i Himmelen* Ruotsalaisessa teatterissa (tämä oli se suunniteltu osuus, eli liput oli sentään ostettu jo kauan sitten). Ihan sympaattinen esitys – vaikka tarina elokuvan kautta olikin jo tuttu. Ja perjantai-illan päätteeksi jääkaapista löytyi vielä joltain matkalta ostettu kuohuviinipullo!

NUMB3RS (NUM3ROT)

OCTOBER 1, 2009

Syksyn televisiosarjatarjonta ei ole toistaiseksi oikein kolahtanut. [Näkijää](#) ja [Mentalistia](#) olen katsonut ja FTS5:n lauantaisarjoja, ensin Fagervikiä ja nyt Saarta – mutta en paljoa muita. (No, Greyn Anatomia kuulemma palaa

marraskuun alussa). Mutta onneksi nykyisin on mahdollisuus katsoa suosikkisarjojaan DVD-boxeilta. Suomessa SubTV taisi näyttää Num3roita pari ensimmäistä kautta, mutta siihen se taisi sitten jäädä. Kesän mittaan olen sitten katsonut DVD:iltä ensin kolmatta kautta ja nyt on menossa neljäs kausi. Suorana jenkeissä taisi juuri alkaa kuudes kausi ... joten riittänee näitä vielä joksikin aikaa!

VALKOISET KUMISAAPPAAT

[OCTOBER 4, 2009 PSCHILDT 4 COMMENTS](#)

Vaikka työmatkat autolla kulkevana kaupunkilaisena en usein kumisaappaita tarvitsekaan, niin joskus kuitenkin. Suosin vaatteissa mustaa, harmaata, valkoista, luonnonvalkoista ja muutamia harvoja värejä, hyvin vaaleaa vaaleanpunaista ja kesällä limenvihreää ja hiukan ruskeaa. Joten kumisaappaan väriksi minusta valkoinen olisi hyvä. Valkoisia kumisaappaita olenkin useamman parin elämäni aikana omistanut – mutta kun ne eivät pysy valkoisina ...

Tänä syksynä totesin taas kerran, että vain muutaman vuoden vanhat valkoiset Haisaappaani olivat muuttuneet sen verran luonnonvalkoisiksi, että eivät mielestäni enää olleet kaupunkikäytössä edustuskelpoisia. Yritin sitten selvittää ihan valmistajalta, kun kaupoista ei valkoisia saappaita tuntunut oikein löytyvän, että onko niitä tarjolla/tulossa ja kertoivat, että ehkä syksyllä 2010. Selittivät samalla, että auringonvalo vaikuttaa haitallisesti luonnonkumiin ja vaaleissa väreissä tämä näkyy kellastumisena, haurastumisena ja vanhenemisreaktion kiihtymisenä. Tätä kumin kellastumista on kuulemma vuosien ajan tutkittu mutta valitettavasti siihen ei ole vielä ratkaisua löytynyt. Ilmiötä voisi hidastaa suojaamalla uudet saappaat silikonipohjaisella kuminhoitoaineella ja säilyttämällä ne valolta suojattuna. Mutta kerran kellastunutta saapasta ei saa enää valkoiseksi.

Ostin sitten tähän hätään mustavalkoiset saappaat – syksyä 2010 odotellessa ...

4 THOUGHTS ON “VALKOISET KUMISAAPPAAT”

1. **Turo Lindqvist**

[OCTOBER 25, 2009 AT 10:01 PM](#)

Samoja ongelmia. 1970-luvun nuorina mekin nostalgiahengessä hankimme valkoiset haisaappaat kummallekin. Vaikka niitä on pesty lämpimällä saippuavedellä ja säilytetty pimeässä komerossa, ovat ne jo vähän kellastuneet. Kiva tietää, että valkoinen väri mahdollisesti tulee valikoimiin uudestaan 2010.

2. **Anssi**

[AUGUST 6, 2011 AT 7:22 PM](#)

Suosittelen kahta paria kumppareita, Itselläni kolmet, yhdet Hait pihakäyttöön, toiset kaupunkiin(ne siistimmät) ja kontiot sienimetsään.

3. **juha kärkkäinen**

DECEMBER 30, 2012 AT 12:10 AM

Vieläkö noi vanhat valkoiset hai-saappaat ovat tallella?
Möisitkö vaimolle mökille varasaappaiksi?
Valkoisia ei nytkään ole kupoissa !
Hinta +postituskulut??

4. **Pirkko**

JANUARY 2, 2013 AT 1:11 PM

Ei ole minulla enää tallessa yhtään paria valkoisia Hai-saappaita, eli ei löydy tältä erää nyt tätäkään kautta.

YSTÄVYYDEN TALO

OCTOBER 9, 2009

Olemme alkusyksyn mittaan Tapiolan aikuislukion espanjankielen kurssia käydessämme usein sopineet tapaamispaikaksi ennen kurssia Tapiolan kirjaston aulan, jossa olevassa kahvilassa voi vielä halutessaan syödä tai juoda jotain ennen kurssia. Joskus kirjaston aula tarjoaa tosi kivoja yllätyksiä, kuten tällä viikolla Ystävyiden talo - tapahtuman näyttelyjä. Pöytä on katettu – arvaa kenelle, vaikka metsän eläimille. Tai päiväkotiryhmien tekemät ”kakut” Ystävyiden täytekakut -näyttelyssä. Kannattaa käydä – jos vielä ehtii huomenna lauantaina 11.10.!

P.S. Espanjankielen kurssin ensimmäinen jakso sitten päättyi – tentti oli torstaina. Parin viikon päästä saamme kuulla miten kävi ...

ELOKUVAN VUOKRAUS NETISTÄ

OCTOBER 12, 2009 PSCHILDT 4 COMMENTS

Kokeilin sitten elokuvan vuokraamista netistä ensimmäisen kerran viikonloppuna, kun [SF Anytimella](#) sattui olemaan tarjous katso yksi elokuva ilmaiseksi. Joskus, joskin viime aikoina aika harvoin, olen riittävän joutilaana viikonloppuna käynyt vuokraamassa jonkun leffan R-kioskilta, mutta se vaatii siis kaksi retkeä R-kioskille ja joskus siellä vähän jonottamistakin.

Onneksi ensimmäinen kokeilukertani nettivuokraamosta oli ilmainen – jos tuosta askartelusta olisin edes sen 4 euroa maksanut, niin olisi jo voinut harmittaa ...

Haasteita nimittäin riitti. Ensin elokuvan maksaminen ilmaiskoodilla ei meinannut

onnistua kun en halunnut antaa luottokorttitietoja, kun tämän kerran ei pitänyt mitään maksaa. Jotenkin asia sitten korjaantui ja myöhemmällä yrittämisellä sitten onnistui ja pääsin eteenpäin leffan lataamiseen. Kesti aika kauan muuten – mutta olisi sitä voinut alkaa suoraankin katsomaan. Sitten leffan katsomiseen – mutta äh, tekstitys oli hukassa, kuten usein PC:n digitelkkarivirityksissä. Lisää ohjeita lukemaan – ja asetukset Windows Media Playerissä kohdalleen. Uusi yritys. Ei vielääkään tekstejä siinä ladatussa versiossa. Mutta suoraan katsomisella tekstit löytyvät, mutta vaan pienessä kuvassa, ei täydellä näytöllä katsottaessa. Lisää ohjeita ja asetuksia (ja ainakin kolmas kerta elokuva alusta uudelleen) – ja tekstit ok! Ensimmäinen tunti leffaa ihan ok – suorakatselunakin elokuva tulee nykimättä. Sitten ruutu pimenee – täydellä näytöllä katsominen maskaa näköjään pois myös tietokoneen ilmoituksen siitä, että akku on loppumassa – akku vaan loppuu ... Etsitään laturin piuha. Aloitetaan leffa taas alusta – tosin kelaaminen puoleen väliin onnistuu aika helposti. Joten onnistuihan se lopulta, ihan laillisesti elokuvan vuokraaminen netistä (vaikka ilmaiskoodilla) ja sen katseleminen.

Ai niin, mikä leffa – teknisistä haasteista huolimatta tuli katsottua elokuva Lukija. Sanotaan vaikka 3 tähteä, ei huono, mutta ei nyt kaikilta osin loistavakaan. Mutta olipahan taas vähän erilainen tarina kuin ne maailman tavallisimmat tarinat.

4 THOUGHTS ON “ELOKUVAN VUOKRAUS NETISTÄ”

1. **Anne Ollikainen**

OCTOBER 13, 2009 AT 8:18 PM

Mitä sinnikkyyttä! Itse olisin luovuttanut viimeistään kolmannella yrittämällä. Terv. Anne

2. **Pirkko**

OCTOBER 13, 2009 AT 8:43 PM

Kiitos kommentista – olen sen verran ollut tästä konseptista kiinnostunut jo pitemmän aikaa, että piti (sinnikkäästi) yrittää. Seuraava kerta olisi varmasti jo helpompi. Jotenkin olen viime vuosina enemmän ja enemmän etääntynyt ajattelusta, että joku leffa tai telkkarisarja katsotaan silloin kun joku on sen päättänyt lähettää, mieluummin niin päin, että nyt voisin katsoa seuraavan osan Num3roita tai jonkun (tietyn) leffan!

3. **M**

OCTOBER 21, 2009 AT 3:04 PM

Minkälaisella laadulla tuo elokuva oli? Kestäisikö katselemisen televisioruudulta?
Elokuvat ja TV – Kookas

4. **Pirkko**

OCTOBER 22, 2009 AT 10:58 AM

En uskalla varmaksi sanoa kun itse katsoin tietokoneella – mutta kuvan laadussa ei ollut valittamista, eli voisin kuvitella, että siltä osin kestäisi vaikka isommankin näytön.

BLOG ACTION DAY 15.10.2009

OCTOBER 15, 2009

Päivän teemana on tänä vuonna ilmastonmuutos. Iso teema tällaiseen yhden perheen päiväkirjamaiseen blogiin ja vaikka jokin viikko sitten innostuin ilmoittautumaan yhdeksi kirjoittajaksi tähän maailmanlaajuiseen tapahtumaan, niin en silloin vielä omannut harmainta aavistustakaan mistä kirjoittaisin.

Onneksi menimme sunnuntaina Finlandia-talolle [Vuoden Luontokuva 2009](#) -tilaisuuteen. Illan ohjelmassa oli paitsi tämän vuoden kilpailun palkintojen jako, myös muutama muu esitys, mm. Jorma Luhdan, Seppo Keräsen ja Juha Taskisen kuvaesitykset ja kaikissa näissä paljon luonnossa liikkuvat kuvaajat kertoivat miten ilmastonmuutos ei ole jotain, mikä on ehkä tulossa, vaan jotain, mitä on jo tapahtunut. Palsasoilla ikiroudassa aikaisemmin säilyneet palsat sulavat. Hallamittarit tuhoavat pohjoisen kitukasvuiset puut, kun talvet eivät ole enää riittävän kylmiä pitämään niiden kantoja kurissa. Sopuleiden edellisestä massavaelluksesta on jo 39 vuotta, kun aikaisemmin niissä oli hyvinkin säännöllinen 30 vuoden välein rytmi. Kuutit syntyvät jälle tai paljaille kallioille kun lumi ei riitä lumipesiin. Kaikki asioita, joita en ollut tiennyt, kun en ollut näistä aiheista ollut riittävän kiinnostunut.

En myöskään ollut tiennyt, että Saimaan norppaa uhkaa myös kesämökkeilijöiden verkkokalastus – jos verkot vaihdettaisiin katiskoihin säästyisi ilmeisesti monta norppaa vuodessa! – Oli siis ihan opettavainen ilta, joka ehkä jossain valintatilanteissa pistää miettimään kumpi vaihtoehto olisi vihreämpi.

Tapasimme Finlandiatalolla myös tunnetun luontovalokuvaaja [Hannu Hautalan](#) – siitä kerrasta kun söimme hänen (ja isäni) kanssa kerran illallista olikin jo luultavasti vierähtänyt ainakin 20 vuotta. Myös edellisestä osallistumisesta Vuoden Luontokuva -tilaisuuteen oli tainnut vierähtää lähes yhtä monta vuotta, mutta muutama vuosi sitten satuimme näkemään sen vuoden kilpailun satoa Espoossa Villa Elfvikissä ja sen jälkeen olemmekin taas seuranneet vuosittain tapahtumaa jonkinlaisella mielenkiinnolla sentään.

Tämän vuoden kuvista omia suosikkejani olivat
Liituri, Orava, Nykyaikaa, Korvameduusat:

ja miksei voittajakin, Metsän emäntä:

P.S. Tutustuimmekin sitten Jari Kostetin (Oravan kuvaaja) toisen tyyppiseen työhön tässä yhteydessä – aikaisemmin olimme jo tutustuneet hänen kuvataiteeseensa hankkiessamme häneltä Meriharakat -akvarellin.

SPRING AWAKENING

OCTOBER 17, 2009

Ehdimme vielä ennen syysmatkaamme näkemään Helsingin Kaupunginteatterin Spring Awakening -musikaalin. Mutta ehkä ajatukset olivat jo hiukan matkalla, ehkä syksyinen lauantai-iltapäivä ei ollut oikea ajankohta tälle – mutta ei tämä nyt ihan ihmeellinen ollut. Tarina oli vanha, tietämättömyyden ja ahdasmielisyyden tuoma tuska surullista, mutta nykymaailmasta katsottuna niin tarpeetonta. Nuoret näyttelijät, myös Kotikadun ”Juuso”, toki tekivät ihan hyvää työtä, mutta silti, aina välillä piti tarkistaa, että paljonko tätä nyt vielä olikaan jäljellä.

Ja nyt pakkaamaan – lento Hong Kongiin lähtee huomenna!

HONGKONG JA MACAU

OCTOBER 22, 2009

Ensimmäiset päivät Hongkongissa takana. Matka tänne sujui hyvin – ja hyvin tuntuu Finnair jäljellä olevia Aasian lentojaan myyneen, sillä lento oli jopa ylibookattu ja tarjolla olisi ollut kierto Soulin kautta 600 euron korvausta vastaa, mutta valitsimme kuitenkin suoran, ”vain” n. 10 tunnin matkavaihtoehtoon. Parin ensimmäisen päivän kokemuksella Hong Kong on yhtä ostoskeskusta – ja pilvenpiirtäjiä, alle 30 kerrosta korkeat talot taitavat olla harvinaisia täällä. Sisällä on viileää ja ulkona lämmintä – toistaiseksi on myös ollut utuista, joten näköalat huipulta (The Peak) eivät olleet niin huikeita kuin olisivat voineet olla. Paikoitellen kontrastit suoralinjaisten lasiseinäisten pilvenpiirtäjien ja perinteisen kiinalaisen arkkitehtuurin välillä ovat kuitenkin huikeita. Ostoskeskusten ja markettien tavaratarjonta on valtavaa – ja hintatasoissa löytyy hyvin halvasta todella kalliiseen – laadukkaampi tavara on melkein samoissa hinnoissa kuin Suomessa, tai sanotaanko Euroopassa, eli hiukan alle Suomen hintojen. Hongkongin päänähtävyyksistä olemme myös ehtineet jo nähdä jokailtaisen valoshown.

Ensimmäisen päiväretken teimme eilen Macaulle, joka on täynnä kasinoita. Jotenkin Hollywood-tyyppinen olo, rakennukset ovat mitä ihmeellisimpiä, hiekkalinnoja tai tulivuoria tai kiinaiaisia palatseja, mutta kaikki siis vaan kulissia, kasinoita. Kaupungin vanha keskusta Portugalin vallan ajoilta sitten siellä keskellä, valtavien kasinokolossien ympäröimänä. Kävimme myös Guia-kukkulalla katsastamassa vanhan majakan

Portugalin vallan ajoilta – vaikka nyrjähtäneen (Pirkon) nilkan kanssa sinne kiipeäminen olikin vähän tuskaista (eikä ehkä ihan viisasta).

Kuvia Hong Kongista – klikkaa [tästä](#) tai kuvasta

FAKE CHINA

OCTOBER 23, 2009

Teimme päiväretken varsinaiseen Kiinaan, Shenzhenin pieneen 14 miljoonan asukkaan rajakaupunkiin, josta löytyy “kaikki”. Nimittäin kopioina. Dafen taiteilijakortteleista löytyy helposti vaikka Mona Lisa, useampana kopiona. Teemapuistoista löytyy vaikka Eiffel-torni 1/3-koossa, tai Taj Mahal. Kiinan muurinkin näimme (emme tosin ihan oikeaa). Ja rajalla olevasta ostoskeskuksesta olisi ilman sen kummempia jonoja saanut hankittua iPhoneen tai pari (ihan aitoja tietysti!) – Burberry-huiveista ja Louis Vuitton -laukuista puhumattakaan.

On oli siellä jotain aitoakin, Xianista tuotu neljän terrakottasotilaan ryhmä. Ja taisivat asemalla junaevääksi (?) tarjolla olevat paistetut ankatkin olla oikeita. Ja länsiautot, Audit, Mersut ja Rolls Roycet.

PIENI SUKUKOKOUS HONG KONGISSA

OCTOBER 26, 2009 PSCHILDT 1 COMMENT

Tiia liittyi seuraamme lauantaiaamuna – ja aloitimme heti reippaasti kiipeämällä ylös jätti-Buddhalle Lantaun saarelle. No ihan koko matkaa vuorelle ei noustu jalan, alkumatka sujuu köysiradalla.

Sunnuntaina vuorossa oli Disneyland ja jopa Space Mountain! Maailman Disneylandeistä on nyt tullut koettua kolme (tämä, Pariisi ja Los Angeles) ja Tiiallekin tämä oli jo toinen Pariisin lisäksi.

ONE THOUGHT ON "PIENI SUKUKOKOUS HONG KONGISSA"

1. **Eero**

OCTOBER 29, 2009 AT 8:23 PM

Hulppeet maisemat!!!

KOLMAS DISNEYLAND

NOVEMBER 2, 2009

Minun ja Lassen osalta Hongkongin Disneyland oli kolmas – 80-luvun alussa tuli käytyä Los Angelesissa, 90-luvun lopulla Pariisissa Sadun kanssa ja nyt sitten Hongkongissa Tiian kanssa. Tiiallekin tämä oli toinen Disneyland – myös Pariisin Disneyland oli tullut testattua. Meidän osaltamme näiltä näkymin on siis vielä kokematta [Orlando ja Tokio](#) – mutta katsotaan nyt, ehkä kolmessa on jo ihan riittävästi.

Disneylandien listaamisen lisäksi matkalla tuli mietittyä, että mitenkähän Hongkongin pilvenpiirtäjämeri sijoittuu maailman korkeimpien rakennusten listalla, mutta kaupungin korkeinkin rakennus on ilmeisesti vasta 10. korkein maailmassa.

Shenzenissä Kiinassa tuli mietittyä, että mitenkähän nykyisin kuulemma 14 miljoonan asukkaan Shenzhen sijoittuu maailman suurimpien kaupunkien listalle, mutta eihän tuolla asukasmäärällä pääse vielä edes Top ten -listalle.

Kuvia Hong Kongin Disneylandista – klikkaa [tästä](#) tai kuvasta

P.S. Ja melkein heti tämän kirjoitettuani julkistettiin sitten [tieto Shanghaihin rakennettavasta Disneylandistä](#) – eli vielä on siis kohta 3 kokematta.

HONGKONG, MAKAO JA RIPAUS KIINAAKIN

NOVEMBER 7, 2009

Syyslomamme kohteena oli Hongkong, josta teimme myös päiväretket “naapurimaihin” Kiinaan (Shenzhen) ja Makaoon – oikeastaanhan kaikki nämä kaupungit ovat jo Kiinaa, mutta niin Hongkongilla kuin Makaolla on menossa pitkä siirtymäkausi ennen kuin niistä oikeasti tulee osa Kiinaa. Tällä hetkellä päiväretket tarkoittivat vielä rajamuodollisuuksia jokaisella rajanylityksellä, viisumia Kiinaan ja sikainfluenssa-aikaan runsaasti lomakkeita, joissa vakuutimme olevamme terveitä. Kiinan mennessämme rajaviranomaiset jopa mittasivat jokaisen tulijan lämpötilan.

Hongkongissa asuimme Kowloonin puolella ([Royal Pacific](#)) ja joskin tästä tuntuu olevan erilaisia mielipiteitä, että “pitääkö” asua saaren vai niemimaan puolella, niin meille Kowloon sopi hyvin: helppo laivayhteys Makaoon ja junayhteys Kiinaan, Hong Kong Islandin valoshown näki Kowloonin puolelta paremmin ja ostoskeskuksia, markkinoita, ravintoloita ja hotelleja taitaa olla riittävästi molemmilla puolella. (Joku matkaopas väitti, että parhaat hotellit ovat nykyisin Kowloonin puolella, mutta eiköhän hyviä olisi löytynyt toiseltakin puolelta.) Kowloonista saarelle pääsee halutessaan autotunneleita pitkin, metrolla ja perinteisellä Star Ferry -lautalla – näistä autovaihtoehto toimii huonoiten.

Hongkongissa kävimme kaupunkikiertoajelulla (Victoria Peak, Aberdeen, Stanley Market, Repulse Bay), kiertelimme ostoskeskuksissa (erityisesti Harbour Cityssä hotellimme naapurissa) ja kävimme mm. Temple Streetin iltamarkkinoilla. Kowloonin “pääkatuja” Canton Streetiä ja Nathan Streetiä kävelimme kun viereisissä ostoskeskuksissa tuli kylmä (tehokas ilmastointi!). Ja muutaman kerran ehdimme nauttimaan Kowloon Parkin vehreydestäkin – vihreää ei muuten Hongkongissa paljoa nähnytään.

[Päiväretki Makaoon](#) tutustutti meidät kasinokaupungin epätodelliseen maailmaan – vaikka on kaupungissa vielä vanha Portugalin aikainen keskustakin. Siihen tutustuminen jäi hiukan lyhyeksi, kun Pirkko nyrjäytti inhottavasti nilkkansa ja sen jälkeen kävely loppupäivän (oikeastaan loppuviikon) oli vähän tuskallista. Makaon kasinobisnes jättäneen kohta jo taakseen Las Vegasinkin.

Päiväretki Shenzheniin sujui paikallisjunalla (n. 45 minuuttia Kowloonista). Shenzheniin menimme järjestetyllä retkellä (siinä missä Makaossa kävimme omatoimisesti) ja valinta oli varmaan ihan onnistunut, sillä Shenzhenin puolella englannin kieli alkoi jo pudota jossain määrin pois katukuvasta. Ja miljoonakaupungissa liikkuminen itsekseen päivän ajan olisi ollut haasteellista. [Vaikutelmia Shenzhenistä](#) kirjoitinkin tänne jo aikaisemmin.

Pirkon veljentytär Tiia liittyi seuraamme pidennetyksi viikonlopuksi ja hänen kanssaan "kertasimme" hiukan kaupunkia, mm. jonotimme (tunnin) päästäksemme oikein Cable Carilla ylös Victoria Peakille – ja käytimme yhden päivän [Hongkong Disneylandissä](#). Lennot Helsinki-Hongkong välillä (meno 9 t, paluu 11 t) sujuivat oikeastaan yllättävän hyvin ja (Finnairin) lentoaikataulut olivat hyvät, meno yö- ja paluu päivälentona.

Matkakohteena Hongkong oli mielestäni hyvä yhdistelmä länsimaalaisuutta, siellä tunsin olevansa kotonaan ja englannin kielellä pärjäsi tietysti erinomaisesti – mutta toisaalta eksoottisuus, Kiina ja Aasia olivat läsnä koko ajan. Piti matkan innoittamana oikein ostaa [Feng Shui -opaskin](#), jos kerran miljoonat ihmiset tuolla suunnalla uskovat siihen niin, että isot pilvenpiirtäjätkin rakennetaan sen opit huomioiden.

Maabongausmielessä nyt on sitten kasassa 78 (Pirkko) ja 87 (Lasse) maata ...

BERLIINI 1987 JA 2003

NOVEMBER 9, 2009

20 vuotta Berliinin muurin murtumisesta tänään 9.11.2009.

Kävimme Berliinissä (myös silloisessa Itä-Berliinissä) ensimmäisen kerran kesällä 1987. Muistan rajanylityksen Checkpoint Charliella ja Itä-Berliinin isot (ja autiot) kadut ja monumentaaliset julkiset rakennukset. Ja katujen värikkyiden puuttumisen, kun mainoksia ei juuri ollut.

Toisen kerran kävimme Berliinissä kesällä 2003 – muuria ei enää ollut ja Itä-Berliini oli muuttunut ihan toiseksi kaupungiksi. Checkpoint Charlie toki löytyi edelleen ja museot sen lähellä – ja kojut kadunvarsilla, jotka myivät kaikkea "itäkamaa".

(Oikeanpuoleisin kuva vuodelta 1987 – siinä muuri ei ollut vielä vain muistoksi säilytetty palanen, kuten kahdessa vasemmanpuoleisessa kuvassa vuodelta 2003).

NOSTALGIAPLÄJÄYS TURUSSA

NOVEMBER 15, 2009

... tai vaihtoehtoinen otsikko: Sinistä tuolia noutamassa.

Kävimme viikonloppuna Turussa. Siskontytär oli muuttanut isoäitini (siis hänen isoisoäitinsä) vanhaan asuntoon, jossa en ollut käynyt vuosikymmeniin (asunto on välillä ollut ulkopuoliselle vuokrattuna), mutta hyvin muistui vielä mieleen samainen asunto niiltä ajoilta, kun n. 45 vuotta sitten siellä kävin isoäidin luona koulun jälkeen.

Kävelin myös sunnuntai-aamuna yhden niistä reiteistä, joita pitkin tapasin lenkkeillä Turussa enemmän oleillessani, jokirantaa pitkin Karikon lenkin vaihtoehtona, ja Yliopistonkatu 1-3:n kohdalla jäin muistelemaan kyseisessä korttelissa vielä 60-luvulla ollutta isompaa saunaa, jossa perheemme tapasi käydä kerran viikossa, luulisin, saunassa. Samaisessa korttelissa oli silloin myös vielä ainakin yksi omakotitalo, jossa asui Ekmanin perhe, jonka lasten Riitan ja Kirstin kanssa kävin joskus leikkimässä.

Ihan lapsuudenaikaiseen nostalgiaan asti ei tuo Stokken (nyttemmin Varierin) sininen Ekstrem-tuoli taida yltää, joskin onhan sillekin jo historiaa kertynyt – ostin sen edesmenneen Digitalin huutokaupasta vuonna 1994 ja kun teemme Turun asuntoon tilaa Tiian tavaroille, niin tämän tuolin halusimme tuoda ainakin kokeeksi Espooseen. Niin, ja siis tuolin takia piti tehdä erityinen retki Turkuun Lassen autolla, koska Pirkon sedan-malliseen autoon se ei viime kerralla mahtunut.

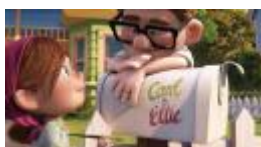
No, toki samalla retkellä Turussa ehdimme tavata koko Pirkon puoleisen pienen suvun (Phuketissa olevaa Tiiaa lukuunottamatta), joten ei tämä nyt ihan pelkkä tuolinhakureissu ollut.

POHDINTAA BLOGGAAMISESTA

NOVEMBER 22, 2009 PSCHILDT 1 COMMENT

Meriharakka-blogi alkoi helmikuussa 2004 Lassen kiinnostuksesta blogeihin enemmän teknisenä asiana kuin kiinnostuksesta sisällön tuottamiseen. Sisällön tuottaminen oli enemmän minun juttuni ja nyt lähes kuuden vuoden jälkeen tästä on tullut enemmän minun blogini. Matkailuaiheisia juttua voisi toki vielä väittää yhteisiksi jutuiksemme, sillä valokuvista usein suurin osa on Lassen ottamia.

Lassen kiinnostuksen kohteiden siirryttyä jo kauan sitten WordPressistä Flickriin, Twitteriin, Facebookiin, [Google Waveen](#) ja muihin uusiin juttuihin tämän blogin tekniikka alkaa olla vanhentunutta – ja minäkin tuotan sisältöä enemmän Facebookiin kuin tänne. Viime viikon Facebookistani kelattua pieniä aiheita:

Lauantaina HS:n mainitsemasta Carl & Ellie -leffasta piti heti kommentoida muillekin! Yhden entisen työkaverin kuva Walking with Dinosaurs -tapahtumasta ja yhden entisen naapurin hieno kuva Oasis of the Seas -laivasta ansaitsivat ehdottomasti tulla jaettua muidenkin iloksi. Afrikassa syksyllä oleilevan vanhan ystävän kanssa vaihdettiin pari sanaa siitä miten hän oli ostanut uuden hellemekon – ja minä uuden toppatakin! Entisen työkaverin kanssa pohdittiin auton valinnan vaikeutta. Yhdelle ystävälleni oli YT:t osunut kohdalle.

Veljen, veljentyttären ja sisarentyttären kanssa jaettiin viikon mittaan pieniä tapahtumia -joita tuskin kukaan olisi viitsinyt mailiksi asti muotoilla.

Blogiin asti ei mikään noista aiheista "yltänyt" ... eli? Tämän blogin tulevaisuus? Ehkä jos tämän jättäisi puhtaasti matkailublogiksi?

Kuluneella viikolla Tietoviikko uutisoi, että Facebook ei tuo uusia ystäviä – eikä varmaan tuokaan, mutta kuluneellakin viikolla sain uudelleen yhteyden noin viiteen ihmiseen, ja jotenkin tuttavien elämän seuraaminen tuntuu sentään "järkevämmältä" kuin vaikka Salattujen elämien seuraaminen!

ONE THOUGHT ON "POHDINTAA BLOGGAAMISESTA"

1. **Eero**

DECEMBER 2, 2009 AT 6:32 AM

Aika tiiviisti olet tosiaan elämästäsi kertonut. Kuten tiedät olen minä pyrkinyt pitämään oman blogini veneilyaiheisena joten suvun toinen jäsen voisi kertoa matkailukomemuksensa

JOULUKALENTERI 2009

DECEMBER 10, 2009

(Päivitetty 11.12.)

Entinen esinainen Suvi aloitti Facebookissa joulukuun alussa sarjan, jossa hän useimpina päivinä lisää seinälleen jonkun jouluaiheisen kuvan lähipiiristään. Minusta idea oli niin kiva, että kopioin sen itselleni Facebookissa – ja miksei nyt sitten melkein samalla vaivalla tännekin.

2. joulukuuta

Tässä kuva USB-kuusestani – tänä vuonna sijoitin sen kirjahyllyyn ja yllätyin miten kivasti se valaisee koko sen kolon, missä se on. Viime vuonna tämä matkaili joulumatkallamme Firenzessä ja San Marinossa hotellihuoneita koristamassa!

4. joulukuuta

Tässä takan reunaltamme Veikko Haukkavaaran harakka, joka on siinä koko vuoden, mutta saa jouluna (itse virkkaamani!) tonttulakin päähänsä ja punatulkun kaverikseen.

6. joulukuuta

Itsenäisyyspäivää! Tämän littalan kynttilänjalkaparin ostin 1992 Suomen 75-vuotisjuhlan kunniaksi – isältä peritty tämäkin, pienimuotoinen kiinnostus taidelasiin, joka näkyy kotona paitsi näissä myös muutamana lasilintuna.

8. joulukuuta

Tämän pingviinin saimme jonain jouluna lahjaksi joltain lapselta. Alunperin sen jalusta oli saippuan sisällä, mutta vaikka alkuperäinen saippua onkin kauan sitten käytetty loppuun olemme laittaneet sen joka joulu suihkua joulustamaan.

10. joulukuuta

Tämä puinen tähti on muisto Ruotsin vuosiltamme 1980-luvun alussa – toisin kuin monet muut jouluvalot tämä kestää vuodesta toiseen ja sen lamppukin on helposti vaihdettavissa.

11. joulukuuta

Jos puinen joulutähti oli vanha joulukoriste, niin tämä suklaalumiukko on uusi (eikä näe

enää ensi joulua). Kulhossa olevat oranssit otukset jäivät vielä Halloweenin jäljiltä nekin esille, kun olivat jotenkin riittävän kivan näköisiä. Ja jouluvalmisteluillemme kuvaavaa, että tämä asetelma on lieden päällä – eikä sitä m...ontaa kertaa siitä tarvitse ruuanlaiton tieltä pois siirtää, ruuanlaittoon kun riittää mikroaaltokiertoilmauniyhdistelmä tai sitten yksi, korkeintaan 2 levyä liedeltä.

ESPANJALAINEN ILTA

DECEMBER 12, 2009 PSCHILDT 3 COMMENTS

Kielen opiskelun “tueksi” opiskelimme perjantaina myös espanjalaisen ruuan tekemistä työväenopiston espanjalaisessa illassa – Lassekin! Meidän pienryhmämme valmisti illan 14 reseptistä kolme: chorizo-juustotortillan, sherryherkkusienet ja appelsiinipunasipulisalaatin:

Muiden 11 hengen tekemistä ruokalajeista churrot olivat ehkä parhaita! Paellan valmisti toinen ryhmässä mukana ollut mies yksinään – suoritus, johon Lasse ruuanlaittokokemuksellaan ei ehkä ihan vielä olisi venynyt! (Jos joku on oikeasti kiinnostunut ruokien resepteistä, niin voin pyynnöistä lisätä niitä kommentiksi tähän juttuun. Tortilla erityisesti oli hyvää!)

P.S. Lukion lyhyen espanjan toisen jakson tentitkin menivät meiltä molemmilta kirkkaasti läpi ...

3 THOUGHTS ON “ESPANJALAINEN ILTA”

1. **Sini**

DECEMBER 13, 2009 AT 4:20 PM

Kiitos vinkistä! Mietin eilen, mitä tehtäisiin iltaruuaksi ja Facebookissa osui silmääni tämä. Akuuttiin reseptitarpeeseen apu löytyi Googlesta.

2. **Tiina**

DECEMBER 26, 2009 AT 1:53 PM

JAMBO!!
juu reseptejä kiitos!

3. **Pirkko**

JANUARY 1, 2010 AT 9:11 PM

Oli sitten teknisesti helpompaa poistata pari skannattua reseptiä Facebookin puolelle, joten sieltä löytyy, Wall Photoistani – mutta siis valitettavasti vain kavereilleni

LUCIA

DECEMBER 13, 2009

(Klikkaa kuvia niin näet ne suurempana)

Lucianpäivän sattuessa sunnuntaille päätimme kerrankin käydä paikan päällä katsomassa tätä tilaisuutta. Tilaisuus Helsingin Tuomiokirkossa oli ihan kaunis – Luciallakin oli kruunussa oikeat kynttilät – mutta kulkue Aleksia pitkin sen jälkeen olikin jo hupaisa sekoitus mainoksia, lapsia, joulua – ja olihan mukana kulkueen hännänhuippuna myös Lucia (Ellen Husberg) hevosten vetämissä vaunuissaan.

JOULUKALENTERI 2009; OSA 2

DECEMBER 20, 2009

(Päivitetty 24.12.)

24.12.

Vielä hetki valmisteluja ... sitten (tänä vuonna televisiosta) joulurauhan julistus Suomen Turusta ja sitten retki Hietaniemeen (kuva muutaman vuoden takaa, mutta kohde sama)

21.12.

Tämän olen ihan itse huovuttanut huovutuskurssilla muutama vuosi sitten!

20.12.

4. adventti – ja joululeipomukset tehty: aprikoosipikkuleivät (alihankintana by Satu) ja

luumukakku. Sekahedelmäkeitto jäähtymässä. Osa varsinaisista jouluruuistakin jo hankittuna.

18.12.

Kuten puutähti, jonka "esittelin" joitakin päiviä sitten, myös tämä tonttu on niitä harvoja asioita, jotka ovat jouluun liittyen kulkeneet matkassamme tosi kauan. Tämä tonttu vielä kauemmin kuin puutähti, tämä on nimittäin Pirkon lapsuudenkodin joulukoristeista yksi (ja ainoa meillä säilynyt). Toimii tosin nykyisin ympärivuotisessa tehtävässä saunatonttuna.

16.12.

Tässä ei ole sinänsä mitään jouluista – paitsi muisto siitä, että tämän keksipurkin ostin viime jouluaattona herkkukaupasta Firenzestä hotellimme vierestä. Suolataikinasta tms. tehdyt pari lintua taas ostin pienestä sivukadun leipomosta Rethymnonissa toissa kesänä – ja nekin ovat hyvin kotiutuneet keittiöömme.

14.12.

Suklaa kuuluu jouluun (ja kaikkiin muihinkin päiviin!). Suklaajoulukalenteri on itse

asiassa loistava tapa annostella tätä herkkua, yksi konvehti päivässä riittää (Vaatimattomampi Nokia-merkkinen kalenteri on Lassen, mutta onneksi hän useimpina päivinä unohtaa avata päivän luukun ja pakkohan minun on sitten illalla viimeistään saattaa se ajantasalle.)

13.12.

Jouluvalojen teemaksi meillä on muodostunut tähdet – puisen tähden lisäksi tämä tähti on talomme 3. kerroksen ikkunassa ja eteisessä, 1. kerroksessa on myös tähti – eli jokaisessa kerroksessa yksi.

JOULUKIRJE

DECEMBER 20, 2009

Rauhallista Joulun Aikaa ja Onnellista Vuotta 2010 kaikille ystävillemme (ja muillekin tätä blogia ehkä seuraaville)!

(Klikkaa kuvaa – lähetä sähköinen Unicef-joulukortti)

Ja tässä perinteiseen tapaan katsaus kuluneeseen vuoteemme – ja vaikka taas ensin hetkeksi työkuvioidin: Pirkko pääsi kevättalvella muuttamaan takaisin Keilaniemeen ja työskentelee tätä nykyä taloushallinnon prosessien kehittämisen parissa pääkirjan, käyttöomaisuuden ja maksuliikenteen alueella. Nokian keväiset YT-neuvottelut koskivat myös Pirkon yksikköä, mutta ei Pirkkoa. Joitakin työkavereita vapaaehtoisten pakettien turvin kuitenkin lähti.

Lasse on vähitellen jäämässä eläkkeelle – vaikka loppuvuoden vapaat ovatkin vasta olleet pitämättömiä lomia, varsinainen eläkkeelle jäänti ajoittuneen joulutammikuulle.

Irislahdessa Rantaraitin silta valmistui kesällä ja vihittiin juhlallisesti käyttöön syyskuussa. Toissakesänä istutetun perennanpenkin kasvusto selvisi talvesta hengissä ja tämän kesän kesäkukat, [auringonkukat](#) kasvoivat reippaasti parimetrisiksi!

Vuoden ehkä pääharrastus oli matkustaminen – mutta onneksi vain omaksi iloksi, työmatkoja ei tänä lamavuotena tainnut olla yhtään. Maaliskuussa kävimme Lontoossa sukulaisia ja ystäviä tapaamassa ja samalla matkalla vierailimme Walesissä, Cardiffissa. Vappuna tapasimme ystäviä Zürichissä – ja samalla matkalla vierailimme Liechtensteinissa. Kesäkuussa vuorossa oli nippu Balkanin maita ja heinäkuussa piipahdus Budapestiin ja Bratislavaan. Syysloma oli Lassen elokuisen [pyöräonnettomuuden](#) jäljiltä pitkään vaakalaudalla, mutta toteutui sitten kuitenkin – vuorossa Hongkong, Macau ja päiväretki varsinaiseen Kiinaan, Shenzheniin. Hongkongissa tapasimme pidennetyn viikonlopun verran myös Pirkon veljentytärtä

Tiiaa, joka opiskeli syksyn Thaimaassa. (Linkit matkakertomuksiin löydät myös sivun oikeasta laidasta otsikon Matkat -alta.)

Matkailuun olikin tänä vuonna mahdollisuuksia tavallista enemmän, kun Pirkolle tarjottiin mahdollisuus vaihtaa lomaltapaluurahat lomapäiviin, minkä hän innokkaasti otti vastaan. Lomaa riitti kesälomaan Suomessakin – myös [lyhyeen purjehdukseen](#) S/Y Meriharakalla. Elokuussa vietimme yhden viikonlopun Nokian mökillä [Vormön](#) saarella. Matkailuun liittyi myös syksyllä aloittamamme uusi harrastus, espanjan kielen opiskelu. Saa sitten ensi vuonna mahdollisesti espanjankielisillä alueilla liikuttaessa nähdä onko lukion lyhyen espanjan kolmen ensimmäisen jakson opiskelusta Tapiolan iltalukiossa mitään käytännön hyötyä.

[Kulttuuria](#) tuli harrastettua muutaman konsertin verran (Kraftwerk!). Teatterissakin tuli käytyä useamman kerran: Kiviä taskussa ja Så som i himmelen olivat paremmasta päästä. Oikeasti elokuvissa kävimme kuluneena vuonna yhden ainoan kerran: kunnian sai elokuva Vicky Christina Barcelona. DVD-investoinneista Slumdog Millionaire oli kiva ja palautti mieleen parin vuoden takaisen Intian-matkan.

Pirkon kirjailijasuosikkeja tänä vuonna olivat ehkä kestopuosikki Maeve Binchy ja uutena Anna Jansson.

Syksyisen sairaslomansa aikana Lassekin innostui Facebookista ja sittemmin myös [Twitter](#)istä ja Google Wavesta – voisikohan jo sanoa, että netin erilaisen uutistarjonnan ohella nämä alkavat jo olla Lassen suosikkilukemistoa. Jossain vaiheessa mietin jo tämän Meriharakka-blogin roolia näiden uusien sosiaalisten medioiden rinnalla, mutta toistaiseksi ainakin olemme ylläpitäneet tätäkin.

Joulun ja Uudenvuoden vietämme tänä vuonna vaihteeksi kotona – ensimmäinen kerta kolmeen vuoteen, mutta heti vuoden vaihduttua suuntaamme muutamaksi päiväksi vuoden 2010 kulttuuripääkaupunki Istanbuliin – jos vaikka siellä hyvällä tuurilla näkisi vähän aurinkoakin.

SUVUN HISTORIAA NETISSÄ

DECEMBER 24, 2009

Lasse oli etsinyt jotain valokuvaukseen liittyvää – ja löytänyt sattumalta Amatörfotografklubben i Helsingfors r.f.:n vuoden 1949 vuosikilpailun tulokset, joista otos tässä:

§ 3 Fröken Uhlenius rekapitulerade prisdomarnas åsikt om kollektionerna i årstävlan och delgav resultatet, varefter prisutdelning skedde.

...

III pris Erik A. Heino "Ocean"

Hedersomnämmande:

...

Hjördis Heino "Raija"

...

I tävlingen deltog 19 kollektioner och 3 bilder, vilka samtliga utställdes.

([AFK:n historia vuosilta 1940-49](#), josta tämä tekstin pätkä löytyi.)

Jouluaaton “pakollisten” osioiden jälkeen ajattelin yrittää etsiä näitä kuvia – ja yllättäen löysinkin äitini kuvasarjan “Raija” – siitä kuka tämä Raija on, ei minulla ole mitään tietoa, ei myöskään missä kuvat on otettu.

Isän kuvaa/kuvasarjaa “Ocean” en löytänyt (tai tunnistanut), mutta oheisena yksi kuva mereltä – voisihan se olla vaikka tämä tai joku tämän kaltainen.

JONKINLAINEN VUOSIKATSAUS TÄMÄKIN

DECEMBER 29, 2009

Bongasin [Lihavan naisen elämää](#) blogista (eksyin tänne yhden Helsingin Sanomien jutun perusteella) seuraavan historiakatsauksen ja päätin hyödyntää idean.

Kymmenen vuotta sitten syksyllä 1999:

- Olin konsulttina SAPilla ja loppuvuodesta tein töitä mm. STUKille, Nokialle ja Stora Ensolle
- Syksyllä kävimme Madridissa ja Pradon museossa
- Vietimme viikonloppuja ja myös joulun Turun asunnolla, joulun Eeron ja Tiian kanssa
- HEX ylitti 10000 pistettä ensimmäisen kerran 17. marraskuuta
- Vuosituhannen vaihdetta juhlimme ravintola Haikaranpesässä

Viisi vuotta sitten syksyllä 2004:

- Olin edelleen SAPilla konsulttina ja tein töitä mm. Postille ja Elisalle
- Suoritin Hankenilla Portfolio Management –kurssin
- Juuri vuodenvaihteen tienoilla aloitin neuvottelut siirtymisestä SAS Instituteen
- Turun asuntomme oli vuokralla ja Turussa käydessämme asuimme hotellissa
- Iirislahdessa syksyn töihin kuului myös moottoriveneen talviteloille laittaminen

Kolme vuotta sitten syksyllä 2006:

- Konsulttina SAS Institutella, Basel II –projekteissa niin OPK:lla, Sammolla kuin Samlinkissä
- Syksyllä syntymäpäivämatkalla Galapagos-saarilla
- Joulukuussa yhdistetyllä työ- ja lomamatkalla Etelä-Ranskassa (Lassekin)
- Tilasin uuden leasing-auton, valkoisen Audi A4:n
- Teetimme keittiöremontin

Vuosi sitten syksyllä 2008:

- Nokialla Payment –alueen Process Ownerina, Pitäjänmäellä (paljon etätöissä!)
- Tenniskyynärpää tai hiirikäsi vaivasi – monta kertaa fyysisessä syksyn mittaan
- Joulun vietimme Firenzessä ja San Marinossa – lunta sielläkin siinä missä täällä tänä jouluna

Tänä vuonna syksyllä 2009:

- Nokialla Process Ownerina (General Accounting, Asset Accounting ja Payment -alueet)
- Työpiste taas Nokia-talolla : onni on 5 km:n työmatka pääkaupunkiseudulla!
- Tapasimme syyslomalla Thaimassa syksyn opiskelleen veljentyttäreni Tiian Hong Kongissa

Kongissa

- Tilasin uuden leasing-auton, valkoisen A5:n
- Opiskelimme Lassen kanssa espanjaa koko syksyn Tapiolan aikuislukiossa
- Lasse "harjoitteli" jo eläkkeellä oloa mm. pitämällä syksyllä loput lomansa vapaana

Eilen:

- Takaisin töissä taas joulun vapaiden jälkeen, Lassekin
- Illalla Foreverissä kuntosalilla, kävelen lumisessa maisemassa
- Luin kirjaa Pieni lankakauppa

Tänään:

- Työstin ehdotusta uudeksi projektiksi – taas kerran (tätä on yritetty jo monta kuukautta)
- Ostin eBaysta mustat cashmir-sormikkaat
- Kävin Haukilauden S-marketissa

Huomenna:

- Pidän etäpäivän – ja joutunen ainakin jatkamaan Office 2007:ään tutustumista
- Menen varmaan illalla kuntosalille, kun torstaina se ei enää illalla ole auki

Ensi vuonna 2010:

- Työt osaltani jatkunevat suunnilleen entiseen tapaan – siinä missä Lasse on jo eläkkeellä
- Odotan maaliskuista talvilomaa ja matkaa Chileen, Argentiinaan, Uruguayhin ja Brasiliaan
- Toivottavasti ensi kesänkin lomatapaluurahat saa ottaa lomana ja siten lomaa olisi taas 8 viikkoa!

HYVÄÄ UUTTA VUOTTA 2010!

DECEMBER 31, 2009

Vuoden 2010 otamme vastaan kotona Espoossa – mutta vuoden 2. päivänä aloitamme jo vuoden 2010 matkailun suuntaamalla pidennetyksi viikonlopuksi Istanbuliin.

